

به یانی کوردی

عبدولخالق په رهیزی

به یانی کوردی

عەبدولخالق پەرەیزی

سرشناسه	: پرهیزی، عبدالخالق
عنوان و پدیدآور	: به یانی کوردی / عه‌بدولخالق پهره‌یزی
مشخصات نشر	: بوکان: عبدالخالق پرهیزی، ۱۳۸۵.
مشخصات ظاهری	: ۸۳ ص.
شابک	: ۹۶۴-۰۶-۹۲۲۸-X
یادداشت	: فیا
موضوع	: کردی — معانی و بیان.
رده بندی کنگره	: PIR ۳۲۵۶/۲۲۴۳:۴
رده بندی دیوئی	: ۸۶۹/۲۱۰۰۹
شماره ی کتابخانه ی ملی	: ۸۵-۲۳۴۴۷ م

پیشکشه به ماموستایان و خویندکارانی به‌شی کوردی زانستگه‌کانی هه‌ولیر و سلیمانی

به‌یانی کوردی

نووسهر: عه‌بدولخالق پهره‌یزی

بلاوکهره‌وه: نووسهر

نۆبه‌ی چاپ: نه‌وه‌ن، بۆکان ۱۳۸۶ ک. ه. (۲۰۰۷ ز.)

نه‌ژمار (تیراژ): ۳۰۰ دانه

شابک: ۹۶۴-۰۶-۹۲۲۸-X

چاپ و به‌رگ‌گرتن: چاپ نفیس سردشت

پېرسىتى نيوەرۆك

بابەت

لاپەرە

- ۷..... فەسلى يەكەم: زانستى بەيان
- ۱۲..... فەسلى دووھەم: مەجاز
- ۱۳..... جۆرگەلى مەجازى سادە
- ۱۵..... ۱- كوللىيەت و جوزئىيەت
- ۱۶..... ۲- حال و مەحل
- ۱۷..... ۳- سەبەبىيەت
- ۱۸..... ۴- مولازىمەت
- ۱۹..... ۵- ماكان و مايەكوون
- ۲۱..... ۶- عوموم و خوسوس
- ۲۳..... ۷- ئاليەت (كەرەستە)
- ۲۵..... ۸- موجاويرەت
- ۲۶..... ۹- تەزاد
- ۲۶..... ۹- بەدەلىيەت
- ۲۷..... فەسلى سىئەم: لىك چوويى (تشبىيە)
- ۲۹..... كۆلەكەكانى لىك چوويى
- ۳۰..... جۆرگەلى دوولاي لىك چوويى
- ۳۴..... جۆرگەلى رووى شوبهاندن
- ۳۷..... جۆرگەلى لىك چوويى
- ۳۸..... ۱- ۱- حىسسى بە حىسسى
- ۳۸..... ۲- ۱- حىسسى بە عەقلى
- ۴۰..... ۳- ۱- عەقلى بە حىسسى
- ۴۰..... ۴- ۱- عەقلى بە عەقلى
- ۴۱..... ۱- ۲- تاك بە تاك
- ۴۲..... ۲- ۲- تاك بە موقەببەد

بابەت

لایەڤە

۴۳. ۲ - ۳ - موقەییەد بە تاک
 ۴۳. ۲ - ۴ - موقەییەد بە موقەییەد
 ۴۵. ۲ - ۵ - تاک بە لێک دراو
 ۴۵. ۲ - ۶ - لێک دراو بە تاک
 ۴۵. ۲ - ۷ - موقەییەد بە لێک دراو
 ۴۶. ۲ - ۸ - لێک دراو بە موقەییەد
 ۴۶. ۲ - ۹ - لێک دراو بە لێک دراو
 ۴۷. لێک چووێ تەمسێل
 ۴۸. ۱ - ۱ - ۳ - موقەسسەل
 ۴۹. ۱ - ۲ - ۳ - مۆجەل
 ۴۹. ۱ - ۲ - ۳ - مۆرسەل
 ۵۰. ۲ - ۲ - ۳ - مۆئەککەد
 ۵۱. ۳ - ۳ - بەلێغ
 ۵۲. ۱ - ۴ - نزیك و سواو
 ۵۳. ۲ - ۴ - دوور و تازە
 ۵۴. ۱ - ۵ - مەلفووف
 ۵۴. ۲ - ۵ - مەفرووق
 ۵۵. ۱ - ۶ - تەسویە
 ۵۶. ۲ - ۶ - جەمە
 ۵۷. ۲ - ۶ - مەعکۆس یا مەقلووب و تەشابوہ
 ۶۰. ۴ - ۶ - موزمەر
 ۶۱. ۵ - ۶ - مەشرووت
 ۶۲. ۶ - ۶ - تەفزیل

پېرسىتى نېومرۇك

بابەت

لاپىرە

- ۷..... فەسلى يەكەم: زانستى بەيان
- ۱۲..... فەسلى دووھەم: مەجاز
- ۱۳..... جۆرگەلى مەجازى سادە
- ۱۵..... ۱ - كولىيەت و جوزئىيەت
- ۱۶..... ۲ - حال و مەھەل
- ۱۷..... ۳ - سەبەبىيەت
- ۱۸..... ۴ - مولازىمەت
- ۱۹..... ۵ - ماكان و مايەكۈن
- ۲۱..... ۶ - عوموم و خوسوس
- ۲۳..... ۷ - ئالىيەت (كەرەستە)
- ۲۵..... ۸ - موجاويرەت
- ۲۶..... ۹ - تەزاد
- ۲۶..... ۹ - بەدەلىيەت
- ۲۷..... فەسلى سىئەم: لىك چوويى (تەشبيە)
- ۲۹..... كۆلەكەكانى لىك چوويى
- ۳۰..... جۆرگەلى دوولاي لىك چوويى
- ۳۴..... جۆرگەلى رووى شوبھاندن
- ۳۷..... جۆرگەلى لىك چوويى
- ۳۸..... ۱ - ۱ - حىسسى بە حىسسى
- ۳۸..... ۲ - ۱ - حىسسى بە عەقلى
- ۴۰..... ۳ - ۱ - عەقلى بە حىسسى
- ۴۰..... ۴ - ۱ - عەقلى بە عەقلى
- ۴۱..... ۱ - ۲ - تاك بە تاك
- ۴۲..... ۲ - ۲ - تاك بە موقەييەد

بابەت

لایەرە

۴۳. ۲ - ۳ - موقەییەد بە تاک
 ۴۳. ۲ - ۴ - موقەییەد بە موقەییەد
 ۴۵. ۲ - ۵ - تاک بە لێک دراو
 ۴۵. ۲ - ۶ - لێک دراو بە تاک
 ۴۵. ۲ - ۷ - موقەییەد بە لێک دراو
 ۴۶. ۲ - ۸ - لێک دراو بە موقەییەد
 ۴۶. ۲ - ۹ - لێک دراو بە لێک دراو
 ۴۷. لێک چووێ تەمسێل
 ۴۸. ۱ - ۱ - ۲ - موقەسسەل
 ۴۹. ۲ - ۱ - ۳ - مۆجەل
 ۴۹. ۱ - ۲ - ۳ - مۆرسەل
 ۵۰. ۲ - ۲ - ۳ - مۆئەککەد
 ۵۱. ۳ - ۳ - بەلێغ
 ۵۲. ۱ - ۴ - نزیك و سواو
 ۵۳. ۲ - ۴ - دوور و تازە
 ۵۴. ۱ - ۵ - مەلفووف
 ۵۴. ۲ - ۵ - مەفرووق
 ۵۵. ۱ - ۶ - تەسویە
 ۵۶. ۲ - ۶ - جەمە
 ۵۷. ۲ - ۶ - مەعکۆس یا مەقلووب و تەشابوہ
 ۶۰. ۴ - ۶ - موزمەر
 ۶۱. ۵ - ۶ - مەشرووت
 ۶۲. ۶ - ۶ - تەفزێل

۶۴	فہسلی چوارہم: خوازہ (استعارہ)
۶۷	خوازہی موسہررہ
۶۸	خوازہی مہکنیہ یان بیلکینایہ
۷۱	جوړگہلی خوازہی موسہررہ
۷۱	۱ - خوازہی موجهررہ
۷۳	۲ - خوازہی موٹلہ قہ
۷۴	۳ - خوازہی مورہ ششہ
۷۵	خوازہی تہخیلیہ
۷۶	خوازہی ویفاقییہ و خوازہی عینادیہ
۷۶	خوازہی تہہکومیہ
۷۷	خوازہی ٹہسلیہ و تہہعیہ
۷۸	خوازہی لیک دراو یان تہمسلی
۷۹	فہسلی پینجہم: کینایہ
۷۹	فہرقی مہجاز و کینایہ و ٹیہام
۸۱	جوړگہلی کینایہ
۸۱	۱ - تہعریز
۸۲	۲ - تہلویح
۸۳	۳ - رہمز
۸۳	۴ - ٹیما
۸۵	پیرستی سہرچاوه گرینگہکان

پیش ووتار

ئەم كىتەبە بەرھەمى پىروژەيىكە كە لە سەردەمى بىكارىا لە لايەن بەشى كوردشاسى جىگىرى تۆزكارى (معاون پژوهشى) زانستگە¹ كوردستانەو بە من درا و بە يارمەتى مالى ئەو زانستگەيە جى بە جى كرا. بۆيە بە ئەركى سەرشانى خۆمى ئەزانم كە بەم ھۆيسەو زۆر زۆر سىياسى ئاغاي دوكتور عيسا نەخەمى، سەرۆكى ئەوساى زانستگە و كاربەدەستانى دىكەى ئەم زانستگەيە بكەم. ئاواتەخوازم كە رۆژىك بى زانستگەكان و دەزگا رەسميەكان ئاوپرىكى باشتەر لە بواری لىكۆلېنەوھى كوردناسى بەدەنەو ھەتا لەم چەشنە كارانە زياتر بە ئەنجام بگەيى.

¹ "زانستگە" م بە دانستە لە جىگای "دانشگاه" و "جامعە" بە کار ھىناو. ئەکەر ئەم کارە بکەن نوسا ئەتوانین "زانکو" لە جىگای "کولتۇر" بەکار بێنین و ئەم ووشەيش بکەنە کوردی.

فەسلەى يەكە م :

زانستى بە يان

زمان ئامپازىكە كە مەۋەكان لە ژيانى رۆژانەى خويانا بۆ پىك ھىتانى پەيوەندى لە گەل تاكەكانى ھاونەوعى خويانا بەواتاى دىكە بۆ ئال و گورى پەيغامى مەنتىقى و عەقلى لە زەينىكەوہ بۆ زەينىكى دىكە بە كارى ئەھىنن. ئال و گورى بىر و پىك ھىتانى پەيوەندى لە نىوان تاكەكانا ئەرك و دەورى سەرەكى زمانە لە كۆمەلى مەۋايەتيا بەلام ھەر ئەم ئامپازە مەۋەكان لە لايەكى دىكەوہ وەكوو كەرەستەيەكى ھونەرى بۆ دەرپىنى سۆز و ھەستى خويان كەلكى لى وەرئەگرن. ھونەرى كەبەھوى زمانەوہ دىتە ئافراندىن «ئەدەبىيات» ھ.بە كار ھىتانى زمان كاتى كە تەنيا وەكوو ئامپازى پەيوەندى ئەكرىتە كار لەگەل بە كار ھىتانى ئەو كاتى كە بۆ ئافراندىنى ئەدەبى و دەرپىنى سۆز و ھەست كەلكى لى وەرئەگىرى، جياوازى ھەيە. پستەگەل و عىبارەتگەل لە ووتەى ئەدەبىيا بەپىچەوانەى ووتەى ئاسايى واتاى سەرەكى و تەحتوللەفزى (ماوضع لە) خويان نابەخشن بەلكوو مەبەست لە دەرپىنى ئەوان ئىنتىقالى پەيغام و واتايەكى سانەويە كەلەودىوى واتاى ئەوہلى ووشەگەل و عىبارەتگەلەوہيە. بۆ وىنە كاتى كەسپك ئەلى: «ئەستىرە ھەموو مەحوە لە نىو نوورى قەمەردا» ئىمە سەرىنجان بەرەو ئاسمان ئەپوا و بۆ چۆنەتى پەيوەندى نىوان مانگ و ئەستىرەكان ئەگەپىن. يا كاتىك كەسپك ئەلى: «كىژان چىمەنيان بە شايبى شىلا» ئىمە لاي خومانەوہ بۆ ئەم دياردەيە ئەگەپىن و واتاى ئەوہلى و سەرەكى ووشەكان لە بەر چاۋ ئەگرىن. بەلام كاتى كە شاعىر ئەلى:

ئەستىرە ھەموو مەحوە لە نىو نوورى قەمەردا

يا شەمسى جەمالت شەوى گىپراۋە بە فەردا

به و واتایه نیه که به راستی شه و بی و ئه ستیره کان له نیو نووری مانگدا مه خو
 بووینن، به لکوو شاعیر ئه یه وی هه ست و سوژی خوئی سه بارهت به جوانی و
 دره وشاوه بی رووی خو شه ویسته که ی دره برپئ و بلئ که رووی یاره که ی وه کوو مانگ
 دره وشاوه یه. یا کاتی که شاعیر ئه لی:

چیمه نی شیل به شایی کیژی کورد وه ی دلم له و چیمه نه پی په ست تره
 ههستی شادی و باریقه لای خوئی له هاتنی وه رزی به هارو جوانی و نیشاتی لی
 وه شاوه ی دره ئه برپئ. که وایه له ووته ی ئه ده بیا هه میشه واتا و مهفهوومیکی سانهوی
 له بهر چاوه و ئه م واتایه ش مهنتیقی و عه قلی نیه به لکوو سه ربه حه وزه ی هه ستگه ل و
 سوژگه ل.

بو ئه وه ی مه به سه ته که زیاتر روشن بیه وه سه رنجیکی دپه شیعی خواره وه
 ئه دهین:

گول به ده م بادی سه باوه پیکه نی بولبول فری

یه عنی عاشق لازمه دوور بی له یاری بی وه فا
 نه گول و بادی سه با ههستی ئه وه یان هیه که به ده م یه که وه پی بکه نن و یه کتر
 بدوینن و نه بولبولیش ئه وه ست و ئیدراکه ی هیه که به م هویه وه له گول بتورئ.
 که وایه ته واو ئاشکرایه که ئه م رسته گه له نه ک بو دره برپینی واتای ئه وه لی و سه ره کی
 خو یان به لکوو بو دره برپینی واتا و مهفهوومیکی سانهوی لی ره دا هاتوون. ئیسته ئه م
 پرسیاره دپه پیشه وه که ووته ی ئاسایی چون ئه بیته ووته ی ئه ده بی و بو ئه م
 مه به سه ته ئه بی چ تایبه ته ندیگه لیک به ده ست بیئی و به چ قوناغگه لیکه تیپه ری؟
 هه ودای ووته بو ئه وه ی که بتوانی باری په یغامی ئه ده بی هه ل بگری ئه بی له پله ی
 هه وه لا راست بی، واته له گه ل بنه ماکانی زمانا یه ک بگریته وه. زانستی که راست بوون
 یا راست نه بوونی ووته لیک ئه داته وه «پیرزمان» ه. دوا ی ئه وه که ووته مه رجی راست

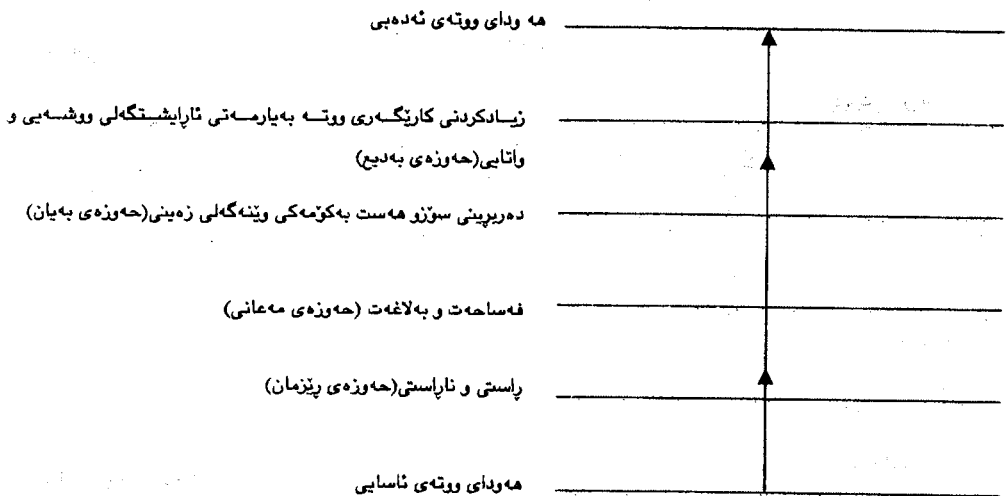
بوونی به دهست هینا ئهوسا ئهبی له فهساحهت و بهلاغهتیش خاوهن بهش بی. لیک دانهوهی فهساحهت و بهلاغهتی ووته مهوزووعی زانستی «مهعانی» ه. که وایه ریزمان وهلامی ئه مه پرسیاره ئه داتهوه که ئه جزای ووته ئه بی چون له که ناری یه کا جی بگرن تا ته رتیبه که یان له گه له بنه ماکانی زمان یه که بگریته وه و مهعانی ئه مه پرسیاره وهلام ئه داتهوه که ئه جزای ووته ئه بی چ ته رتیبیک به دهست بینن تا مه بهست و مهقسوودی ویزهر به باشترین شیوه ده ربهرن.

ووتهی راست و فهسیح و بهلیغ ئامادهیی ئه وهی هیه که به یارمهتی وینه گهلی زهینی (وینه گهلی خه یال) ههستگه ل و سۆزگه لی ویزهر ئینتیقال بدهن. مهوزووعی زانستی به یانیش هه ر ئه مه وینه گه لی خه یال (صور خیال) هیه. به واتاییکی تر زانستی به یان ئه مه مهوزووعه لیک ئه داتهوه که چون ئه کری به یارمهتی وینه گه لی خه یالی جوړاوجوړ واتایه کی سانهوی یان به واتای دیکه په یغامیکی سۆزی ئینتیقال بدری. له کتیبگه لی بهلاغهتی سوننه تیا له پیناسه ی زانستی به یانا نووسیویانه: «به یان زانستیکه که به هوی ئه وه وه ئه ناسری که یه ک واتا چون به گویره گه لی جوړاوجوړ ئه کری ئه دا بکری که له باری روشنی و داپوشراویه وه له گه له یه کتر جیاوازیان بی ... به واتایه کی تر فهنی به یان ئه وه یه که تی بگه ن واتاگه لی باریک و ناسک چون له عیباره تگه لی روشنا بگونجینن که تی گه یشتنی بو موخاته ب سه خله ت نه بی.»

ئه گه ر له عیباره تگه لی ئه مه پیناسه یه باریک بیینه وه، ئه بینن که هه ر ئه و شتگه له ده رنه بری که ئیمه له دیره کانی سه ره وه یا له پیناسه و لیک دانه وه ی زانستی به یانا هینامان.

دوای ئه وه که ووته ی ئاسایی به تیپه پین له مه قوناغانه بوو به ووته ی ئه ده بی به یارمهتی ئارایشتگه لی وشهیی و واتایی (آرایشهای لفظی و معنوی) ئه توانین نرخ ی کاریگه ری و ته ئسیری ئه و زیاد بکهین. ئارایشتگه لی ووته مهوزووعی زانستی «به دیع» ه.

به پیتی نه وهی که له سه ره وه ووترا ووتی ئاسایی بو نه وهی که ببیتته ووتی نه ده بی که م تا زۆر پله گه ل و قوناغه لیک ته ی نه کا که نه توانین به گوێره ی نمووداری خواره وه خوڵاسه ی کهینه وه:

نمووداری یه ک

ئه م نوکته یه پێویستی به لیک دانه وه و پێ داگرتن هه یه که نه م قوناغه گه ل و پله گه له وه کوو له سه ره وه لیکمان داوه له یه ک جودا نین به لکوو ئیمه لیڤه یا بو نه وه ی کۆمه ک بکه ین به ده رکێ مه تله به که به گوێره ی ئینتیزاعی و زهینی نه وانمان لیک جیا کرده وه. یانی وا نیه که مه سه له ن هه ستگه ل و سۆزگه ل ته نیا به یارمه تی وینه گه لی خه یال سواری هه ودا ی ووته بکری به لکوو جاری وایه ته نیا به هۆی ته رتیبیکێ تایبه ته وه که نه جزای ووته به دهستی دینن، ووته نه گاته دونه دی کاریگه ری خۆی. یان وا نیه که ووته نه وه ل له باری فه ساحه ت و به لاغه ته وه کامل بی

تا دوايه وینه گه لی خه یالی پی زیاد به کری به لکوو وینه گه لی خه یال و ئارایشته گه لی
 ئه ده بی خوئی به لاغته ووته زیاد ئه کا و له راستیا ووته ی ئه ده بی به ده گمه ن ئه توانی
 به بی ئه م وینه گه ل و ئارایشته گه له بگاته دوندی به لاغته خوئی. که وایه له نموداری
 سه ره وه یا بالاترین خه ت (هه ودای ووته ی ئه ده بی) له گه ل پایین ترین خه ت (هه ودای
 ووته ی ئاسایی) له سه ره یه کن. به واتایه کی تر هه موو ئه و ئال و گوپانه ی که له هه ودای
 ووته ی ئاساییا روو ئه یا تا بیکا به ووته ی ئه ده بی به گویره ی موته قارن و هاوکات روو
 ئه یا نه ک به ته دریج و پله پله .

وینه گه لی خه یال یان وینه گه لی زه یینی که مه وزووعی زانستی به یانه چوار
 مه بجه سی سه ره کی هه یه: مه جاز، لیك چوویی (تشبییه)، خوازه (استعاره)، کینایه

فەلسەئە دووھەم :

مەجاز

پېئاسەى مەجاز: مەجاز بەكاربردنى لەفز (ووشە و رستە) ھەيە لەغەيرى واتاى پاستەقینە و ماووزىعە لەھووا بەقەرینەيەکەوہ کہ مانع لە وەرگرتنى واتاى پاستەقینە ببى و پەيوەندیك کہ زەين لە واتاى پاستەقینە و ئەوہلئییەوہ بو واتاى مەجازى و سەنەوى بگويزتتەوہ.

ھەرھەکوو لە پېئاسەى سەرھوہ ئەکرى دەس کەوى لە مەجازا دووشت مەرچە بە واتاى دیکە بو ئەوہى کہ لەفز بتوانى واتایەک جگەد لە واتاى پاستەقینە و ئەوہلى خوئ بگەيئنى دووشت پئويستە: ئەوہل ئەوہ کہ قەرینە و نیشانەيک لەکەلاما ببى کہ لە پووى ئەوہوہ دەس کەوى کہ لەفز بە واتاى پاستەقینەى خوئ بە کار نەھيئراوہ. بەم نیشانەيە ئەلین «قەرینەى لادەر» یانى قەرینەيک کہ زەين لە واتاى پاستەقینە لا ئەيا و پووى ئەکاتە واتاى مەجازى. دووھەم ئەوہ کہ لەبەينى واتاى پاستەقینە و واتاى مەجازيا پەيوەندى و راپیتەيەک ببى کہ بە یارمەتى ئەو زەينى موخاتەب بتوانى واتاى پاستەقینە بە جى بېللى و بگاتە واتاى مەجازى. ووشەى مەجازیش، خوئ، چاوى ميمىيە لە مادەى «جواز» و واتاى ئەو بە جى هيشتن و عوبور کردنە. بەم پەيوەند و راپیتەيە ئەلین «پەيوەند» ى مەجاز.

مەجاز لەرووى «پەيوەند» ەکەيەوہ دابەش ئەکرى بە جوړگەلى جياواز. جوړى لە مەجاز کە پەيوەندەکى لیک چووى (مشابھت) ە و «خوازە» (استعارە) ى پى ئەووترى، بە ھوى گرینگىوہ لە مەبجەسىکى جياوازا دیتە ئاراوہ. خوازە جوړى ھەرەگرینگى مەجازە و بەلکوو جوړى ھەرەگرینگى ویتەگەلى خەيالە و بنەماى ئەدەبىياتە. جوړگەلى دیکەى مەجاز تیکرا «مەجازى سادە» (مجاز مرسل) ى پى ئەووترى. لەم فەسلەيا جوړگەلى مەجازى سادە ئەخەينە بەر باس.

جوړگه‌لی مه‌جازی ساده:

په‌یوه‌ندی مه‌جاز په‌کجار جوړاوجوړه و له‌پاستیا نیستیقرای کامل و ژماردنی هه‌موو جوړه‌کانی نه‌و سه‌خته. چوونکه هه‌موو دهم نه‌گوونجی زه‌ینی شاعیریځ په‌یوه‌ندیځی نه‌ینی له‌نیوان دوو دیارده‌ی جیهانی خاریج دا بدوژیته‌وه که پیشتر به زه‌ینی که‌س نه‌گه‌یشتی و ووشه‌ییځ به‌غه‌یری واتای پاسته‌قینه‌ی خو‌ی به‌شیوه‌ییځ به‌کار بیځی که داگری په‌یوه‌ندیځی دیکه بی له‌به‌ینی واتای پاسته‌قینه و واتای مه‌جازیا. به‌لام له‌به‌رانبه‌ردا نه‌م نوکته‌یه‌ش نه‌بی و به‌یر به‌ینریته‌وه که په‌یوه‌ندگه‌لی گرینگی مه‌جاز هر نه‌ویه که تا نیستا لیځ دراوه‌ته‌وه و جگه‌د له‌مه‌ نه‌گر بیځ ده‌گم‌ن و که‌م به‌کار هیتراره و که‌م ده‌ست نه‌که‌وی.

لیړه‌یا جوړگه‌لی په‌یوه‌ندگه‌لی مه‌جاز نه‌خه‌ینه به‌ر چاو (عه‌ینی نه‌م مه‌تله‌بانه له‌نمووداری خواره‌وه‌یا خولاسه‌کراوه‌ته‌وه).

الف - کولل به چینگه ی جوژه	(١) کوللیهت و جوژنییهت
ب - جوژه به چینگه ی کولل	
الف - مه‌هه‌ل به چینگه ی حال	(٢) حال و مه‌هه‌ل
ب - حال به چینگه ی مه‌هه‌ل	
الف - سه‌به‌ب به چینگه ی موسه‌به‌ب	(٤) سه‌به‌بییهت
ب - موسه‌به‌ب به چینگه ی سه‌به‌ب	
الف - لازم به چینگه ی مه‌لزووم	(٥) مولازیمهت
ب - مه‌لزووم به چینگه ی لازم	
الف - ماکان	(٦) ماکان و مایه‌کوون
ب - مایه‌کوون	
الف - عام به چینگه ی خاس	(٧) عومووم و خسووس
ب - خاس به چینگه ی عام	
	(٨) ئالییهت
	(٩) موجاویرهت
	(١٠) ته‌زاد
	(١٢) به‌ده‌لییهت

جوژگه‌لی مه‌جاز

له‌باری جوژی

په‌یوه‌نده‌وه

۱- کوللییه‌ت و جوزئییه‌ت:

الف - زی‌کری کولل و ئیراده‌ی جوزء وه‌ک‌وو ووتنی «ده‌ستم ب‌ری» بو‌که‌سی که قامکی ب‌ریوه یا «س‌رم س‌پی بو» بو‌که‌سی که مووی س‌ری س‌پی بووه.
س‌پی بوو وه‌ک‌وو دره‌ختی شکوفه‌دار س‌رم

له‌م دره‌خته ه‌ر میوه‌ی خه‌مه به‌رم^۱
یان «يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ» (بقره ۱۹) له‌م ئایه‌ته پی‌روزه‌یا مه‌به‌ست له اصابع (قامکه‌کان) س‌ری قامکه‌کانه.

ه‌ه‌وساری پی‌چاند و ئه‌وی به‌نال^۲ کوتاوه تا خاک له‌وی بوو به‌له‌ل
مه‌به‌ست له «وی» له میس‌راعی دووه‌م دا خوینی ئه‌وه که جوزئی‌که له‌و.
ب - زی‌کری جوزء و ئیراده‌ی کولل: نمونه‌ی ئه‌م جو‌ره مه‌جازه که‌مه.
من ئه‌و نگینه‌ی سوله‌یمان به‌هیچ ناسه‌نم

که‌جار‌جار ده‌ستی ئه‌هریمه‌نی له‌س‌ر بی^۳
نگین (جوزء) زی‌کر و ئه‌نگوستیله (کولل) ئیراده‌کراوه. یان وه‌ک ئه‌لئی «نانی
نیوه‌پو‌یان خوارد» نان که جوزئی‌که له‌خو‌ر اک له‌جیاتی ئه‌و به‌کار ه‌یت‌راوه.
ه‌ه‌وساری پی‌چاند و ئه‌وی به‌نال^۲ کوتاوه تا خاک له‌وی بوو به‌له‌ل

^۱ سپید شد چو درخت شکوفه دار سرم وزین درخت همین میوه‌ی غمست برم

^۲ عنان را پیچید و او را به نعل فروگرفت تا خاک از او شل‌دل

^۳ من آن نگین سلیمان به هیچ نستانم که گه گه بر آن دست اهرمن باشد

نال (جوزه) به جیگای سم و دهستی نه سب به کار هینراوه. گهلی له و نمونه گه له
که بو نه م جوژه ی مه جاز له کتیبگه لی به یانا هاتوو مه جاز نیه.

قوربانی توژی ریگه تم نه ی بادی خوش مروور

نه ی په یکی ناشنا به هه موو شاری شاره زوور (نالی)

شاره زوور ناوی مه لبه ندیکه و شار جوزئیکه له و مه لبه نده که وایه جوژه (شار) زیکر
کراوه و کولل (مه لبه ند) ئیراده کراوه.

۲- حال و مه حه ل:

هه ردوو له ریشه ی حولولن، نه وه لی ئیسمی غاعیل و دووه می ئیسمی مه کانه.
نه گه ر شتی له ناو شتیکی ترا جی بگری به نه وه لی ئه لین حال و به دووه می ئه لین
مه حه ل.

ئه لف - مه حه ل به جیگه ی حال:

جیهان دلی داوه به نه م داستانه هه ر ئه و زانایان و هه ر ئه و راستان^۱

جیهان که مه حه له به جیگای حال (خه لکی جیهان) به کار هینراوه.

هه موو سیستان بو پیشواز هاتن به دهر د و به ره نجی دریز هاتن^۲

سیستان (مه حه ل) به جیگه ی خه لکی سیستان (حال) هاتوو.

تو پشتی سپایت و سالاری شا تیت په پاندوو له چه رخی گه ردوون کلاو^۳

^۱ جهان دل نماده براین داستان همان بخردان و همان راستان

^۲ همه سیستان پیشباز آمدند به درد و به رنج دراز آمدند (فردوسی)

^۳ تو پشت سپاهی و سالار شاه برآورده از چرخ کیهان کلاه

کلاو (مه‌حل) به‌جیگه‌ی سهر (حال) هاتوو.

وه‌للاهی کلاوی سهری من چه‌رخ‌ی ده‌مالی

ببویه به دامت ئه‌گه‌ر ده‌ستره‌سیکم (نالی)

کلاو که مه‌حه‌له به جیگای سهر (حال) هاتوو.

نه‌وعه ئینسانی هه‌یه غه‌م قوتیه من غه‌می خو‌م و غه‌می عاله‌م ده‌خو‌م (نالی)

عاله‌م مه‌به‌ست خه‌لکی عاله‌مه (مه‌حل به جیگه‌ی حال)

ب - زیکری حال و ئیراده‌ی مه‌حل: نمونه‌ی ئه‌م جو‌ره مه‌جازه که‌مه.

گول له به‌ر و مه‌ی له ده‌ست و مه‌عشوقه به ئاره‌زووه

سولتانی جیهانم له‌وه‌ها روژیکا غولامه^۱

مه‌ی (حال) زیکر کراوه و جام (مه‌حل) ئیراده کراوه.

۳- سه‌به‌بییه‌ت:

ئه‌گه‌ر شتی عیله‌ت وه‌وی پیک هاتنی شتیکی تر بی ئه‌وه‌لی سه‌به‌ب و دووه‌می

موسه‌بییه‌بی پی ئه‌ووتری.

ئه‌لف - سه‌به‌ب به‌جیگه‌ی موسه‌بییه‌ب:

سه‌ره‌نجام له‌و کاره تیر ئه‌بی ئه‌و ئه‌گه‌ر چی له خراپه دره‌نگ تیر ئه‌بی ئه‌و^۲

تیر بوون (سه‌به‌ب) زیکر کراوه و بیزار بوون (موسه‌به‌ب) ئیراده کراوه.

ئوه‌و گه‌ر جه‌فاکاری بیر بکه‌ره‌وه وه‌فا بگه‌ر پیش و که‌ره‌م بکه به پیشه^۳

^۱ گل در بر و می در کف و معشوق به کام است سلطان جهانم به چنین روز غلام است (حافظ)

^۲ سرانجام از این کار سیر آید او اگر چه ز بد سیر دیر آید او (فردوسی)

^۳ الا گر جفاکاری اندیشه کن وفا پیش گیر و کرم پیشه کن

بیر کردنه وه (سه به ب) زیکر کراوه و خو بواردن (موسه به ب) ئیراده کراوه.
 هه وه له سه ناخوانی کرد بو کردگار نواندی نه وسا گهردشی روژگار^١
 گهردشی روژگار (سه به ب) به جیگهی ئال و گوڤ و پیشهاته کانی زه مانه
 (موسه به ب).

نالی له بی حه بیبه هه م تیه هه م ته بیبه

خولاسه یی له بیبه، فه رمانه یی له بی به (نالی)

ته بیبه یانی ده رمانه، سه به ب زیکر کراوه و موسه به ب ئیراده کراوه.

خوین بوونه ته به فری تازه باریو یا قووتی دوو لیو سپین وه کوو زیو (هه ژار)
 یانی سوورایی کو لم و لیو سپی هه لگه پراوه وه کوو به فری تازه باریو. خوین سه به بی
 سووریه که وایه سه به ب زیکر کراوه و موسه به ب ئیراده کراوه.

ب - موسه به ب به جیگای سه به ب: «يُنَزَّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا» (غافر/١٣) زیکری
 موسه به ب (رزق) و ئیراده ی سه به ب (باران). بو لیک دانه وه باران نه بیته هو ی هه ل
 دانی گیا که هیندیکیان وه که نه خوی خوړاک و رزق و رۆزی مرووه و خوړاکه کانی
 تری وه که گوشت و سپیاییش به گویره ی ناپراسته وخو له گیا به ده ست دیت.

٤ - مولایمه ت:

مولایمه ت په یوه ندی و رابیته ی دوو شته به جوړیک که بوونی یه کی له وان وه ها
 به سربایتیه وه به وی دیکه وه که بی نه و قابیلی ته سه وور نه بی، مه سه له ن روژ به بی
 نوور و ئاوور بی گهرمایه هه رگیز قابیلی ته سه وور نین. مولایمه ت نابی له گه ل
 موجاویره تا هه ل بکری (پروانه مه به سه سی موجاویره ت).

^١ نخست آفرین کرد بر کردگار غود آنگهی گردش روزگار

نو‌کته: مه‌لزووم شتیکه که بوونی پیش نه‌که‌وی و لازم شتیکه که بوونی دوا نه‌که‌وی، مه‌سه‌له‌ن نه‌گه‌ر رابیت‌هی روژ و نوور له به‌ر چاو بگرین روژ مه‌لزوومه و نوور لازمه. هه‌ر وه‌ها ئاوور مه‌لزوومه و گه‌رمایی لازمه.

ئه‌لف - لازم به‌ جیگای مه‌لزووم:

رووی نیگار له به‌ر چاووم جیلوه‌ی نه‌کرد

و له دووره‌وه‌ ماچی رووی مه‌هتابم نه‌کرد.^۱

مه‌هتاب که نووری مانگه (لازم) له ووته‌یا هاتووه و مه‌به‌ست له و مانگه (مه‌لزووم) ه چونکه نه‌وه‌ی که له رووی نیگار نه‌چی مانگه نه‌ک مه‌هتاب.

ب - مه‌لزووم به‌ جیگای لازم:

له روژ تا سیبه‌ر موویکه که ئه‌م روژن ئه‌وره‌ش روویکه.^۲

روژ (مه‌لزووم) هاتووه و نووری روژ یا هه‌تاو (لازم) ئیراده‌ کراوه.

ه - ما‌کان و مای‌کوون:

نه‌گه‌ر شتیک له شتیک‌ی تر هاتبیت‌ه دی (وه‌کوونان له گه‌نم و شه‌راب له تری) و سووپه‌تی دووه‌م به‌ مه‌جاز به‌ ناوی سووپه‌تی نه‌وه‌له‌وه‌ ناو بنیین په‌یوه‌ندی ئه‌م مه‌جازه‌ ما‌کانه. به‌پێچه‌وانه‌وه‌ نه‌گه‌ر سووپه‌تی نه‌وه‌ل به‌ناوی سووپه‌تی دووه‌مه‌وه‌ ناو بنیین په‌یوه‌ندی مه‌جازه‌که‌ مایه‌کوونه.

^۱ روی نگار در نظر من جلوه می نمود / وز دور بوسه بر رخ مهتاب می زدم

^۲ ز خورشید تا سایه مویی بود / که این روشن آن تیره رویی بود (نظامی)

ئەلف - نموونەى ماكان:

جوزء و كولل بورهانی زاتی پاکی ئەو

عەرش و فەرش مووچەى مشتی خاکی ئەو^۱

مشتی خاك مەبەست بنیادەمە چونكە ئادەم لە خاك بەدى ھاتوو و پێش ئەو ەى
ببیتە ئینسان خاك بوو.

مانگی ئابان كە ئاوی جوگە بەستی ئاوی ترێ ئەبێ لە دەستا بێ^۲

ئاوی ترێ مەبەست شەرابە چونكە بەر لەو كە ببیتە شەراب ئاوی ترێ بوو.

«و اتو الیتامی اموالهم» (نساء ۳) لەم ئایەتە شەریفەیا ئەمر کراوە كە کاتی

ھەتیوان بە تەمەنی بلووغ گەیشتن مالا کەیان بدریتەو، لە حالیکە لەو تەمەنەیا ئیتر
ھەتیو نین و ئەم ناوانانە بە ھۆی ئەو ەو ەیە كە پێشتر ھەتیو بوون.

ب - نموونەى مایە کوون:

«ائی آرائی أعصرُ خمرًا» (یوسف ۳۶) مەبەست لە خەمر ترییە بە پێی ئەو كە

ترێ لە داھاتووا ئەبیتە خەمر (شەراب).

ھەر ئەو بەرە كە ئەیچینی ئەى دووریتەو

قسە ھەرچی بکەى ئەو ئەبیسیتەو^۳

^۱ جزء و کل برهان ذات پاک اوست عرش و فرش اقطاع مشتی خاك اوست (عطار)

^۲ ماه آبان چو آب جوي بېست آب انگور بايد اندر دست (مسعود سعد)

^۳ همان بر که کاري همان بدروي سخن هر چه گويي همان بشنوي

ئه‌وه‌ی که ئه‌یچینن به‌ر نیه تووه، به‌پیی ئه‌وه که له داهاتوا ئه‌بیته به‌ر وا ناو
تراوه.

۶ - عوموم و خوسوس:

په‌یوه‌ندی عوموم و خوسوس ئه‌وه‌یه که ناوی عام له ووته‌یا بیئن و فه‌ردییکی
تایبته له و ئیراده بکه‌ن یان به‌ پێچه‌وانه‌وه ناویکی تایبته (خاص) بیئن و عامی
ئه‌ویان له به‌ر چا‌و‌بی. نمونه‌ی عام و تایبته وه‌ک ئه‌سپ و ره‌خش، کێو و
ده‌ماوه‌ند، غولام و قه‌نبه‌ر...

ئه‌لف - عام به‌ جێگه‌ی تایبته (خاص):

ووتی پێغه‌مبه‌ر که چون درگایی بکو‌تی

عاقیبه‌ته له‌ و درگاوه سه‌رێک دێته ده‌ر^۱

پێغه‌مبه‌ر که ناوی عامه به‌ جێی تایبته هاتووه و ته‌نیا پێغه‌مبه‌ری خودا (د) له‌ و
ئیراده کراوه. له‌م شیع‌ره‌ی خواره‌وه‌دا زێڕ (عام) به‌ جیگه‌ی دینار یان زێڕی
مه‌سکووک (تایبته) هاتووه.

ئه‌گه‌ر زێڕ داوا بکه‌ی له‌ من یان دیره‌م فه‌راهمی ئه‌که‌م به‌ نووکی قه‌له‌م^۲

ب - تایبته (خاص) به‌ جێگه‌ی عام، وه‌کو‌و:

له‌ داستانی رۆستم و سهرابا، سهراب له‌ دوا‌ی نه‌به‌ردی رۆژی هه‌وه‌ل به‌ هوومان
ئه‌لێ: به‌ گومانم ئه‌م شه‌خسه که له‌ گه‌ل منا نه‌به‌رد ئه‌کا رۆسته‌مه. هوومان له‌ جوابا
ئیتیمینانی پێ ئه‌یا که وا نیه و رۆسته‌م له‌ وه‌ها که سانیک له‌ پێشتره:

له‌م ره‌خشه ئه‌چی ئه‌رێ ره‌خشی ئه‌و به‌لام ئه‌م نیه‌تی پا‌و‌په‌خشی ئه‌و^۳

^۱ گفت پیغمبر که چون کوبی دري عاقبت زان در برون آید سري

^۲ اگر زر خواهی ز من یا درم فراز آورم به نوك قلم (ابوشکور)

^۳ بدین رخس مانند همی رخس او ولیکن ندارد پی و پخش او

یانی ره خشی روسته م له م ئه سپه ئه چی به لام ئه م تاقهت و توانای ئه وی نیه.
 ره خشی دووه م مه نزور ئه سپی روسته مه و که وایه ناوی تاییه ته به لام ره خشی
 ئه وه ل به واتای موته قی ئه سپه یانی تاییه ت (خاص) به جیگه ی عام. شاعیر له
 مه دحی ئه میره لموئمینین عه لی (ع) ووتویه تی:

کوئخای زه مانه نوکه ری ئه و خواجه ی روزگار قه نبه ری ئه و^۱
 قه نبه ر ناوی غولامی حه زره تی عه لی (ع) ه و ناوی تاییه ته به لام لیڤه یا به واتای
 موته قی غولام به کاره یتراره یانی تاییه ت به جیگای عام.
 ده وه له مه ند بوو ئه وه ی که دل به خشه نده بوو

دیره م کو کردنه وه له دلایا وه ک بای لی هات^۲
 دیره م (خاص) به جیگه ی سه روه ت و مال (عام) کراوه ته کار یانی سه روه ت کو
 کردنه وه له دلایا وه ک بای لی هات.

ره خشان به چه پوک و کور و سمسکول پینیان ده ه ژا دلی چیا و چول (هه ژار)
 ره خش که ناوی تاییه ته لیڤه یا به واتای ئه سپ به کاره یتراره یانی تاییه ت به
 جیگای عام هاتووه.

که مه دعووی لازه مان و لامه کان و قوربی بی چوونی
 سوار به له م بوراقه باریقه له م ره خشه ره خشانه (نالی)
 ره خش که ناوی تاییه ته بو ئه سپه که ی روسته م لیڤه یا به واتای موته قی ئه سپ
 به کاره یتراره و.

^۱ کەدخدای زمانه چاکر او خواجه ی روزگار قنبر او

^۲ توانگر شد آن کس که دل راد گشت درم گرد کردن به دل باد گشت

نو‌کته: هیندی له دانه‌ران په‌یوه‌ندی «قه‌ید و ئیتلاق» یان له‌گه‌ل عوموم و خوسوسا به‌یه‌کی زانیوه و هیندی‌کی تر ئه‌ویان به‌نوعی‌کی سه‌ربه‌خو داناوه. به‌هر حال ئه‌م شاهیدانه‌ی خواره‌وه نمونه‌ی مه‌جازی قه‌ید و ئیتلاقه:

چون روخساره‌ی نیشانی سهراب دا له خوشابی کرده‌وه عوننا^۱
خوشاب که موته‌قه له جیی «دورپی خوشاب» کراوته کار که موقه‌یه‌ده.
دورپی خوشابیش خو‌ی خوازه‌یه بو‌د دان.

که‌سی نارد و بانگی کرده‌وه له‌و وولاته هر به رومی فریوی دا له‌روم^۲
رومی مه‌نزور زږی رومی یانی موته‌ق به‌جیی موقه‌یه‌ده کراوته کار.

۷- ئالییه‌ت (که‌ره‌سته):

ئه‌وه‌یه که که‌رسه یان ئه‌ندامی به‌جی هینانی کار له‌و ته‌یا به‌ینن و له‌و خودی
کار بخوانن.

تاقی له‌گول وه‌ها برا‌زینیه‌وه که له‌ئه‌ستیره‌ چا بر‌پییینی^۳
چا که که‌ره‌سه‌ی رو‌شنایی به‌جی‌گای رو‌شنایی و نوور به‌کار هینراوه.
هیشتا بو‌نی شیر له‌ده‌م دی^۴ له‌بیری شمشیر و تیر آیدش

^۱ چورخساره بنمود سهراب را ز خوشاب بگشاد عتاب را

^۲ کس فرستاد و خواند زان بومش هم به رومی فریفت از رومش

^۳ تاقی از گل چنان برآرید کزستاره چراغ بریاید

^۴ هنوز از دهن بوی شیر آیدش همی رای شمشیر و تیر آیدش (فردوسی)

شمشیر و تیر که که ره سه ی شه پر له جیگای شه پ هاتوو. یانی له بیرى شه رایه.
 هر وه ها به نزیکى وارید بوو سپا بیهوده تاریک مه که نه م تاج و ته خته^١
 تاج و ته خت که ره سه ی پادشاییه به واتای پادشایی به کار هیئراوه.
 نه گا دهستی تو له خو ره لات به خو ر ناوا

له و په پرى مه داینه وه تا به مه دین^٢

دهست که ئامپازی نه نعم دان و به خشینه و هر وه ها ئامپازی به کار هیئانی زور
 و قودرته به جیگای نه نعم و به خشش و دهسه لات و قودرته کراوه ته کار.
 له مه زیاتر دل نیگه رانی ئاسان نه که م زمانت له لا نه که مه بارمه^٣
 زمان لی ره یا به واتای قهول و ووتار به کار هیئراوه یانی که ره سه ی نه نجامی کار به
 جیگای کار.

نوخته: دوو نوخته له باره ی مه جازی ئالییه ت (که رسته) وه جیگای تی پامانه. به کی
 نه وه که به پپی پیناسه ی سه ره وه که له زیاتری کتیبگه لی به یانا هاتوه، لایکی
 مه جازی ئالییه ت هه می شه کار یان به واتایکی تر هه می شه چاوگ یا مو عادیلی نه وه.
 دوو هه مه نه وه که له زیاتری کتیبگه لا قسه له به کار هیئانی که ره سه به جیگای عه مه له
 و له پیچه وانه ی نه مه باسیک نه هاتوو ته ئاراهه. هه ردوو خالی ناویرا و جیگای لی ورد
 بوونه وه و تی پامانه و پیویستی به توژینه وه ییکی زیاتر هه یه. مه سه له ن کاتی نه لپین:
 «ئاوه که ببه سه ت» یانی شیرى ئاوه که ببه سه ت، هه وه له ن ئاو له گه ل عه مه لی به ستنی

^١ و دیگر که تنگ اندر آمد سپاه مکن تیره برخیره این تاج و گاه (فردوسی)

^٢ رسد دست تو از مشرق به مغرب زاقصای مداین تا به مدین (منوچهری)

^٣ گزین بیش اندیشه آسان کنم زبان را به نزدت گروگان کنم

ئاوا يەكئ نيه به لكوو بهركار (مفعول) ي ئه وه . دووه ميني ئاو به جيگاي شيري ئاو كه
 ئامرازي به ستنى ئاوه كراوته كار . كه وايه له م نمونه يا كه ره سته ي كار (فعل) به
 جيئ كار (فعل) به كار نه هينراوه به لكوو له راستيا بهركار (مفعول) كار به جيگه ي
 كه ره سته ي به جيئ هيناني ئه و كار ه كراوته كار . يا مه سه له ن كه سئ كه بو پياسه و
 خواردنى خوراك ئه چئ بو ده شت ئه گهر به هاوړيكانى خوئ بلي: «چايش له گهل
 خومان ئه به ين» و مه به ستي ئه وه بي كه كه ره سته ي ساز كردنى چايي له گهل خويان
 به رن، له راستيا بهركار (مفعول) ي كار (فعل) ي چايي ساز كردنى به جيگاي كه ره سته ي
 ئه م كار ه هيناره .

۸ — موجاويره ت:

په يوه ندى موجاويره ت ئه وه يه كه شتيك به ناوي شتيكي تره وه كه هاوكه ناريه تي و
 به گويره ي ئاسايي به يه كه وه ن، ناو بنري، مه سه له ن له داستاني روسته م و
 ئيسفه نديارا روسته م له ئاسايش و ئارامي مه مله كه ت له رابوردوا ئه دوي و ئه لي:

به و خوشيه روژ هه رگيز نه بوو پاي پياوي گومرا له سه ر قه لا نه بوو.^۱

قه لا ليژه يا مه به ست سنووره چونكه بو پاراستنى سنووره كان له جيگه گه لي
 جياوازي سه ر سنوورا قه لايان به پا ئه كرد.

نوكته: فه رقى موجاويره ت له گهل مولازيمه تا ئه وه يه كه دوو شتي مولازيم به بي
 يه كتر قابيلي ته سه وور نين و به مه رجئ كه مه لزوم بيته دي حه تمه ن لازميشي
 له گه لايه . مه سه له ن بووني ئاور به بي كه رما قابيلي ته سه وور نيه . به لام دوو شتي
 موجاوير به گويره ي مووه قه ت له كه ناري يه كتر قه رار ئه گرن و له يه كتر قابيلي جيا

^۱ بدان خرمي روز هرگز نبود بي مرد براه بر دز نبود

کردنه وهن، مه سه له ن له هەر جیێێک که به گه چ بنووسن چه تمه ن بو پاک کردنه وهی له ته خته سپ که لک وهر نه گرن به لام وایه که گه چ بی ته خته سپ قابیلی ته سه وور نه بی.

۹ — ته زاد:

هەر شتی به یارمه تی زیدده که ی خو ی نه ناسرێته وه، مه سه له ن نه گهر تاریکی نه بی روشنایی مه عنای نیه و نه گهر بوون نه بی نه بوون قابیلی ته سه وور نیه. که وایه له گه ل ههر شتی زیدده که شی دیته بهر زهین. نه م په یوهندی نیوان دوو زیدده باعیس نه بی که جار جار وێژهر بو وینه سازی و پیچراوه قسه کردن له ووتیه به جیگای شتی زیدده که ی بیێته سهر زمان، وه کوو:

نهو سپی کاره چاوی له مولکی تو سوور کرد

تا روژهرد بوو و دنیای لی پش بوو^۱

سپی کار لێره یا به مه عنای زیدده که ی یانی سیاکار و به دکار به کار هینراوه.

۱۰ — به ده لیبیه ت:

په یوهندی به ده لیبیه ت نه وهیه که به جیگای شتی به ده ل و عه وێزه که ی به کار بیئن، مه سه له ن:

باوک هات و خوینی لوهراسپی داوا کرد من ههر وه ها نه م داستانم راسته^۲

خوین لێره یا به مه عنای خوین به ها و قیساس به کار هینراوه.

ماچیکی دهمت خوینی شه هیدی سهری زولفه

سا نه و دهمه وایه بیته که من خو م له ره سه ن دهم (وه فایی)

خوین یانی خوین به ها و عه وێز، مه جازی به ده لیبیه ته.

^۱ کرد آن سپیدکار به روی ملک تو چشم سرخ - تا زرد روی گشت و جهان شد بر او سیاه

^۲ پدر آمد و خون لهراسب خواست مرا همچنان داستانست راست

فه سلی سیّهم:

لیک چووی (تشبیه)

له نیوان شتگه ل و دیارده گه لی جیهانی ده ور و بهری ئیمه یا په یوه ندیگه لیک هیه. مروو هرچی له م په یوه ندیگه له ئاگادارتر بی ده سه لاتی به سر جیهانی ده ور و بهریا زیاتر نه بی و چاکتر خوئی له گه لیا ری نه خا و به قازانجی خوئی به هره ی لی وهر نه گری. بو نمونه نه گهر که سی بزانی که ئاو له سه د ده ره جی سانتیگر ادا ئه کولی یان کانزاگه ل هادی ئیلیکتریسته ن، نه م ئاگاداریه ده ور یکی گرینگی له ژبانی نه و نه بی. که سانی که له م جوړه قانونگه له بی خه بهرن له گه ل که سانی که ئاگایان لییان هیه ژبانی په کسانیان نابی و به هره ی ته واوله ژبانی خوئیان وهرناگرن. نه مانه په یوه ندی راسته قینه ی دیارده گه لی عاله من و دوزینه وه و ناسینی نه وان به عقل و مهنتیق و ئیستیدلال دپته دی و ئاگاداری له وان زانست (علم) ی پی نه ووتری.

جگه د له م په یوه ندیگه له راسته قینه یه ده سه لیک په یوه ندیگه لی تر هر له بهینی نه م دیارده گه لیا هیه که به پیچه وانه ی ده سه تی نه وه ل فره زی و ته خه بیولین و به هه ست و سوژ تییان نه گن نه که به عقل و مهنتیق. هر به م هوپه شه وه ناسینی نه وان زیاتر له ناسینی دیارده گه لی راسته قینه تووشی جوړاوجوژین و به نیسه تی تاکه گه ل فره ق نه که ن. نابی ته سه ور بکه ین که ئاگاداری له م جوړه په یوه ندیگه له فره زی و ته خه بیولیا نه که متر له په یوه ندیگه لی راسته قینه له ژبانی ئیمه یا گرینگی هیه. له راستیا زیاتری کارگه لی روژانه و گه لی له لیپرا نه گرینگه کانی ژبانی ئیمه له سر بنه مای ناسینی هه سستی و سوژی که ئیمه له جیهانی ده ور و بهری خو مان هه مانه سووپه ت نه گری. نه م جوړه ناسینه یه که نه بیته باعسی نه وه ئیمه هیندئ شتمان خوش بوئ و له که ناری نه وانا هه ست به ره حه تی بکه ین و هیندی شتمان ناخوش بوئ و لی بیزار بین. نه لبه ته که سانی که به سر ته ووژمی ناسینی هه سستی و سوژی خو یانا ده سه لاتیان هیه و په یوه ندیگه لی فره زی و ته خه بیولی دیارده گه لی ده ور و بهری خوئیان ئاگادارانه تی نه گن له گه ل که سانیک که وانین په کسان ژبان نابه نه سر. هرچی مروو له م ته ووژمه ئاگادارتر بی و نه م په یوه ندیگه له چاکتر تی بگا

په روه ده تر و ته ربیته وه رگرتووتر و هه ستیارتره و دنیای ئه و به رینتر و رهنگین تره .
زهینی و هها که سێک جیگه ی مه فهومگه لیکی زیاتری تیا ئه بیته وه و سۆزگه ل و هه سنگه لی
خوی و خه لکی تر قوولتر تی ئه گا و ده رنه بپێ و له ژیان زیاتر له ززه ت ئه با و به سه ر
چاره نووسی خویا زاتره .

گول به خاتری خاسیه تگه لی راسته قینه ی که بوئی خوش و ناسکی و خوش رهنگیه
خوشه ویست و دلخوازی مرووه کانه به لام گولی په لاستیکی به خاتری کامه خاسیه تی خوی
دلی مروو بو لای خوی رانه کیشی؟ مه علومه بو لیک چووییکی که له گه ل گولی راسته قینه و
سروشتی هه یه تی . هیچ بنیاده میکی هه ستیار حازر نه شال گه ردنیک بکاته ملی که
راست له مار بچی یان مه نگوله یه ک به لیباسی خویا هه لواسی که عینه ن
په زپه زه کیویله و دوو پشک و هبیر بینیته وه . ئه گه ر واش بکا به پراستی حوزووری ئه و
کاریکی ناخوش ئه کاته سه ر خه لکی تر . که وایه نابی له م نوکته یه خافل بین که کارتی
کردنی دلخوازی ئه و گوله په لاستیکیه و دل توژی ئه م شال گه ردن و مه نگوله یه نه ک
به خاتری خودی ئه وان به لکوو ته نیا به هو ی په یوه ندییکی فه رزی و ته خه ییولی (لیک
چوویی) ه که له گه ل دیارده گه لی ترا هه یانه .

ئاخو ئاگاداری له م مه وزووعه باعیس نابی که ره فتاری شه خس هه لسه نگیندراوتر
بی؟ ئه لیه ته ئه مه نمونه ییکی ساده یه ، هیندی له سۆزگه ل و هه سنگه ل به پینی پله
ئالۆزتر و لیک دانه وه یان سه ختره . رهنگه بتوانین بلێین که په یوه ندی ته خه ییولی
هه ره ئاشکرا که له به یینی دیارده گه لی جیهانی ده ورو به ری ئیمه یا به دی ئه کری
په یوه ندی لیک چوویی . ده ربیرینی لیک چوونی دوو شت لیک چوویی (تشبیه) ی پی
ئه ووتری . به واتاییکی تر لیک چوویی (تشبیه) ئه وه یه که شتی به شتیکی تر
بشوبه یین . خودی ووشه ی «تشبیه» چاوگی مه زیدی بابی تفعیله له ریشه ی «شبه» و
ناوگه لی که بو ناوانی کو له که کانی تشبیه به کار ئه هینری هه ر له م ریشه یه
وه رگیراوه .

کوټه که کانی لیک چووی

بوده رپرینی لیک چووی شتیک له گهل شتیکی تر چوار کوټه که پیویسته: نه وهل نهو شته ی که نه شوبهینری به شتیکی تر و پیی نه لاین شوبهینراو (مشبه). دوهم نهو شته ی که شتیکی تری پی نه شوبهینری پیی نه لاین پی شوبهینراو (مشبه به). سیهم نه وهی که مایه ی لیک چووی و پرووی هاوبه شی نهو دوانه یه و پیی نه لاین پرووی شوبهاندن (وجه شبه). چوارهم ووشه یه که نامراز و که ره سه ی دهرپرینی نهو لیک چووییه و پیی نه لاین نامرازی شوبهاندن (ادات تشبیه). بو وینه کاتی که نه لاین: «سهراب وهک شیر شوجاعانه شه ری کرد» «سهراب» شوبهینراو، «شیر» پی شوبهینراو، «شوجاعانه شه پرکردن» پرووی شوبهاندن و ووشه ی «وهک» نامرازی شوبهاندن.

له م چوار کوټه که له باره ی بوونه وه شوبهینراو و پیی شوبهینراو سه ره کی و گرینگن. چون پرووی شوبهاندن به په پره وی نه وان هه یه و نامرازی شوبهاندن ته نیا بو دهرپرینی په یوه ندی داپوشرای نه وان به کاردی. که وایه له دهرپرینی لیک چوویشا نه م دوانه ن که گرینگن و نه توانین له زیگری دوو کوټه که که ی تر خو ببویرین و تی گه یشتنی نه وان به زهوقی خوینهر و بیسه ر بسپیرین. که وایه نه م دوو کوټه که، کوټه که گه لی گرینگ و دوولای سه ره کی لیک چوویین. به م هویه وه به کوورتی پییان نه ووتری «دوولای لیک چووی» (طرفین تشبیه). هر لیک چوویک ته نیا به مهرجی زیگری نه م دوو کوټه که سه ره کیه (دوولای لیک چووی) به لیک چووی نه دریته قه له م و نه گه ریه کی له م دوولا ه زف بکری با نیشانه گه لیکیش له ووته یا ببی که موخاته ب له پرووی نه وانه وه بتوانی لایه نی ه زف کراو تی بگا، قایل به بوونی لیک چووی له ووته یا نین.

به لام هه روه کوو له پیشه کی باسه که یا ووتمان، مه به ست له دهرپرینی لیک چووی نه ک زیگری خودی نه م دوولایه به لکوو دهرپرینی په یوه ندی ته خه ییولی و فهرزی نیوان

ئه وانه. که وایه مه به ست و هه ده فی سه ره کی لێک چووێ «پووی لێک چووێ» (وجه شبه) ه و نرخ و گرینگی هه ر لێک چووێک به ستراره ته وه به پووی لێک چووێیه که یه وه. هه رچی پووی لێک چووێ تازه تر و جوانتر و راسته قینه تر بێ لێک چووێ به نرختره. دوولای لێک چووێ (شوبهتێراو و پێ شوبهتێراو) که دوو کۆله که ی سه ره کی لێک چووین و له هه موو لێک چووێکا حوزووریان هه یه له جیهاتیکه وه به جوړگه لێک دابهش ئه کرین و له سه ر ئه م بنه مایه لێک چوویش به جوړگه لێک دابهش ئه کری.

جوړگه لی دوولای لێک چووێ

ئه لف - له باری ساخته وه: هه رکام له دوولای لێک چووێ له باری ساخته وه یان تاک (مفرد) ه یا لێکدراو (مربک) ه. تاکیش خوێ یان موته قه یان موقه ییه د. تاکێ موته قه که به کورتی «تاک» ی پێ ئه لێن یه ک شته یان یه ک مه عنایه به ته نهایی و به بێ ئه وه ی که شتی مه فهوومه که ی ئاسته نگ بکا، وه کوو: قه له م، ئه ستێره، چاکه و...

تاکێ موقه ییه د که به کورتی «موقه ییه د» ی پێ ئه لێن تاکیکه که مه فهوومه که ی به هوێ قه ییدیکه وه سنوورداری کرابێ. ئه م قه ییده بوێ هه یه ئاوه لئاو (سیفته) بێ، وه کوو: قه له می ره وان، ئه ستێره ی به وورشه، چاکه ی بێ سنوور، یان ئیزافه بیته، وه کوو: قه له می تو، ئه ستێره ی به خت و... یان موته ممیمی غیره ئیزافی بیته، وه کوو: خو بواردن له عه دالهت، کوشش بو ئازادی، ... یان رسته ی په یڕه وه له نه وعی وه سفی یان موزافون ئیله یه ی یان به ده لی بیته، به ته رتیبه وه کوو کتیبی که به رگی شومیزی هه یه، کتیبی که هی توێه، عه لی که براته.

«لێک دراو» ئه وه یه که له شتگه ل و ئومووری فره تیکه ل و ته شکیل ئه بی، وه کوو: دلوپی شه ونم له سه ر گوڵی سوور، روومهت له پشستی په رده ی زولف، ... لێک دراو خوێ قابیلی دابهش کردنه به جوړگه لێک که بو کورتی چاوپوشی لی ئه که یین.

ب - له بارى چۆنیه تی بوونه وه: هه رکام له دوو لای لېك چوويى له بارى چۆنیه تی بوونه وه به دوو جوړ دابه ش نه کړی:

۱ - حیسیسی: هه رچی که به یه کي له پینچ هه ست ده رک بکړی“ وکوو: گول، دیوار، خنجیر.

۱- له به رانبه رلېك دراوا به چه ند جوړه دابه ش نه بى

۱- موله ق

۲- له به رانبه رلېك دراوا، هیندی له نه جزای نه وه به سابیه ی زه ینى ده رنه کوهی

چوړگه لى دوولای ۱- تاك
لېك چوويى له بارى
ساخته وه

۱- موقه ییه د به سیفات (گولی
جوان، قه له می په وان، چاکه ی بى سنوور)

۲- موقه ییه د

۲- موقه ییه د به موله ممه م

۱- نیزافه (قه له می من، چاکه ی تو)
۲- شیوه نیزافه (کوئشش
بوئسه رکه وتن، هاتنه ده رله
هؤده)

۲ - لېك دراو

١-ته حقیقی		
	١-له باره ی چوئیتی بوونه وه	
٢-ته خییلی		
١-حیسی	١- تاک	جوړگه لی روی شویهاندن
٢-عه قلی		
١-حیسی	٢-لایک دراو	٢-له باری ساخته وه
٢-عه قلی		
١- هه موو نه جزا حیسی		٣- پېژمار
٢- هه موو نه جزا عه قلی		
٣- هیندی له نه جزا حیسی و هیندی عه قلی		

۲ - عه‌قلی: نه‌وهی که کوللن یا به‌عزن به پینچ هه‌ست غه‌یری قابیلی ده‌رک بی، وه‌کوو: دلی کافر، نامه‌ی موئمین، گیان، سته‌م.

نو‌کته ۱: هه‌ر وه‌کوو له پیناسه‌ی سه‌روه ده‌س نه‌که‌وی عه‌قلی لی‌ره‌یا ته‌نیا به‌مه‌عنای شتی نیه که به عه‌قل و ئیستیدال تی‌ی بگه‌ن به‌لکوو نه‌عم له‌وه‌یه و به‌رانبه‌ره له گه‌ل غه‌یری حیسه‌سی یا زه‌ینی به‌گویره‌ی کوللی.

نو‌کته ۲: «خه‌یالی» حیسه‌سی به‌حیساب دیت و «وه‌همی» له نه‌وعی عه‌قلی نه‌ژمیردری.

خه‌یالی:

له سو‌په‌تی‌کا که نه‌جزا و که‌ره‌سته‌ی پیک هی‌نه‌ری شتی‌ک هه‌رکام به ته‌نیایی له عاله‌می خاريجا بین به‌لام هه‌یه‌تی لی‌ک دراوی نه‌وان له عاله‌می خاريجا نه‌بی نه‌و شته شتی‌کی خه‌یالیه» وه‌کوو: ده‌ریای قیر، کتوی ئاسن و ...

وه‌همی:

شتی‌که که به‌عزی له نه‌جزای نه‌و و هه‌یه‌تی لی‌ک دراوی نه‌و له عاله‌می خاريجا نه‌بن و قابیلی ته‌سه‌وور نه‌بن به‌لام به‌عزی‌کی تر له نه‌جزای نه‌و له هه‌یه‌تگه‌لی لی‌ک دراوی دیکه‌یا له عاله‌می خاريجا بی و قابیلی ته‌سه‌وور بی، وه‌کوو: ددانی غول، چنگی دیو و ... نه‌بینین که نه‌دیو (یه‌کی له نه‌جزا) و نه چنگی دیو (هه‌یه‌تی لی‌ک دراو) له عاله‌می خاريجا نیه به‌لام چنگ (یه‌کی‌کی تر له نه‌جزا) له هه‌یه‌تگه‌لی لی‌ک دراوی ترا وه‌کوو چنگی گورگ و چنگی شیر و چنگی هه‌لو له خاريجا هه‌یه و قابیلی ته‌سه‌ووره. لی‌ک چوویی به‌سته به‌وه‌ی که هه‌رکام له دوولاکه‌ی تاکی مو‌تله‌ق، تاکی مو‌قییه‌د یا لی‌ک دراو بی و هه‌روه‌ها حیسه‌سی یان عه‌قلی بی به جو‌رگه‌لی‌ک دابه‌ش نه‌بی که پاشان لی‌کی نه‌ده‌ینه‌وه (پروانه نمووداری ۵)

جۆرگه‌لی رووی شوبهاندن

ئەلف - لە باری ساختەو: رووی شوبهاندن لە باری ساختەو بە سی جۆر دابەش ئەکری: تاک، لیک دراو، پڕۆمار(متعدد)

۱ - تاک: رووی شوبهاندنی تاک ئەوەیە کە تەنیا لە یەک شت و یەک هەیهێتی تاک بەدی هاتیبی، بۆ وێنە:

چ ریگیکی سپی واشە، ئەوندە ی کە هکەشان دوورە

چ سەحراییکی شین رەنگە، بەقەد نو ئاسمان پانە (نالی)

لەم دێرە شێعرە یا ریگا شوبهێنراوە بە کە هکەشان، رووی شوبهاندن دووریە کە یەک شت و یەک هەیهێتی تاکە. هەر وەها سەحرا شوبهێنراوە بە نو ئاسمان، رووی شوبهاندن پانیە کە یەک شت و یەک هەیهێتی تاکە.

وەک ئاھە کەم دەوان بە هەتا خاکی کوویی یار

وەک ئەشکە کەم رەوان بە هەتا ئاوی شیوە سوور(نالی)

نالی بای شوبهاندووە بە ئا و ئەشکی خووی رووی شوبهاندن لە لیک چوویی ئەوە لا «دەوان بوون» ه و لە لیک چوویی دووھەما «رەوان بوون» ه کە هە ردوکیان تاکن.

۲ - لیک دراو: هەیهێتیکە لیک دراو لە ئەجزا و ئومووری جیاواز کە یەک جی و تەنیا لە حالەتی لیک دراویا ئەکرێتە رووی شوبهاندن و هیچکام لە ئەجزای پیک هیتەری ئەو بە تەنیا یی ناتوانی رووی شوبهاندن و پە یوەندی نیوان دوولای لیک چوویی بی.

دەمی کە وا لە سەر پێیە ک دەسووتیم

لە شەوقی تو بە میسلی مۆم و هەر مام (نالی)

رووی شوبهاندن «لە سەر پێیە ک سووتان» ه کە هەیهێتیکە لیک دراو.

دەس بەندیانە دین و دەچن سەرو و ناروون

ساحیب کولاه و سایە و بەرگن وەکوو مولووک(نالی)

رووی شوبهاندن «ساحیب کولاه و سایه و بهرگ بوون» ه که ههینه تیکی لیک دراوه.

۲ — پېژماره: ئه وهیه که دوولای لیک چوویی له چهند باره وه به یهک شوبهیندراییتن و هه ریه که له و جیهات و ئومووره به ته نیایی بتوانن ببنه بنه مای لیک چوویی، بۆ نمونه:

ده خیلتم بیه نه خیلی یا روتابی ودها شیرین و سینه نهرم و دل پهق (نالی)
لیره یا مه عشوق له سی جه هه ته وه شوبهینراوه به روتاب: شیرینی و سینه نهرمی
و دل پهقی. هه رکام له م جه هه تانه به ته نیایی و بهی دوانه که ی تر ئه توانن ببنه
بنه مای لیک چوواندن.

رۆژه رهستی رووته نالی بویه دائیم وهک غولام

زهرد و گهردن که چ له درگات حازره دهسته و نه زهر (نالی)
رووی شوبهاندن سی شته: زهرد بوون و گهردن که چ بوون و دهسته و نه زهر بوون.
ئه م سی شته حالتهی لیک دراویان نیه و هه کامیان به ته نیایی و به بی دوانه که ی تر
ئه توانن ببنه بنه مای لیک چوواندن.

ب — له باری چۆنیتهی بوونی له دوولای لیک چووییا:

۱ — ته حقیقی: ئه وهیه که رووی لیک چوویی به حقیقهت له ههردوولای لیک
چووییا بی:

سه یوان نه زیری گونبه دی که یوانه سه بز و ساف

یاخۆ بووه به دائیره ی نه نجومی قوبوور (نالی)
سه بز و ساف رووی لیک چووییه که له ههردوو لایا، چ سه یوان و چ ئاسمان، به
حه قیقهت ههیه.

۲ — ته خییلی: ئه وهیه که رووی لیک چوویی له لاییک یان له ههردوولای لیک
چووییا به حقیقهت نه بی به لکوو خه یالی و ئیددیعیایی بی، بۆ نمونه:

له هیلانه‌ی زه‌مین دا وه‌ک شوتور مورغ

منی قودس ئاشیان بی‌بال و په‌پ‌مام (نالی)

بی‌بال و په‌پی که رووی شوبه‌اندنه له شوتور مورغا حه‌قیقی و له لایه‌که‌ی ترا که خودی شاعیره خه‌یالی و ئیددیعاویه.

حیره‌ت زده‌ وایده‌ وه‌کوو حه‌لقه‌یی ده‌رما

بی‌ه‌ووده‌ نیه‌ عاشقی بی‌چاره‌ بفرما (نالی)

حیره‌ت زده‌ بوون که رووی شوبه‌اندنه له دیده‌یا ته‌حقیقیه‌ و له حه‌لقه‌ی ده‌را ته‌خیلیه‌.

نوکه‌: هیندی کات رووی شوبه‌اندن له په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل شوبه‌ینراوا مه‌عنایکی هیه‌ و له په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل پی‌ شوبه‌ینراویشا مه‌عنایکی تری هیه‌، که وایه سه‌نعه‌تی ئیستیخدامی تیاوه‌.

وه‌ک چاوی بی‌حه‌یا هه‌موو چاوگه‌کانی ئه‌و بی‌ئاو

وه‌ک قه‌ولی سپله‌ هه‌موو مه‌زراکانی ئه‌و بی‌به‌ر^۱

هه‌ردوو لی‌ک چوویی که له‌م دیره‌ شی‌عه‌ریا هاتوون له نه‌وعی‌کن که سه‌نعه‌تی ئیستیخدامیان تیاوه‌. رووی شوبه‌اندن له لی‌ک چوویی هه‌وه‌لا بی‌ئاویه‌ و ئاو له‌په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل چاوگه‌یا مه‌عنای راسته‌قینه‌ی خو‌ی هیه‌ و له‌په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل چاوی بی‌حه‌یا مه‌عنای ئابروو و حه‌یاوه‌. له لی‌ک چوویی دووه‌ما رووی شوبه‌اندن بی‌به‌ریه‌ و به‌ر له په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل مه‌زرایا واتای حه‌قیقی خو‌ی هیه‌ و له په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل قه‌ولی سپله‌یا به‌مه‌عنای فاییده‌یه‌.

چ - له باری حیسی و عه‌ق‌لی بوونه‌وه: له‌م باره‌وه رووی شوبه‌اندن دوو جو‌ره‌:

^۱ چون چشم شوخ همه چشمه های او بی آب چون قول سفله همه کشت های او بی بر

۱ — چيسی: وهکوو:

سه یلی هیجرت بهردی بنچینهی له رهگ هینامه دهر
باری فیکرت قهددی راستی تیک شکندم و هک فنه(نالی)
تیک شکاوی که رووی شوبهاندنه چیسسیه.

۲ — عهقلی: وهکوو:

یا خو مهسه لا میسلی نهوا بیت و نهوا بی
مهشهور و خه فی هه وهکوو عه نقا و وهفا بی (نالی)
رووی شوبهاندن «مشهور و خه فی» بوونه که عهقلیه.

نوگته ۱: رووی شوبهاندنی لیک دراویش نهکری چیسسی یا عهقلی بیت. ههروهه
له رووی شوبهاندنی پرژمارا بوئی ههیه هه موئه جزا چیسسی یا عهقلی بی و
نهشگونجی هیندی له نه جزا چیسسی و هیندیکی تر عهقلی بن.
نوگته ۲: بو ته عیینی چیسسی یا عهقلی بوونی رووی شوبهاندن زات و سروشتی
رووی شوبهاندن جیا له دوولای لیک چووی له بهر چاو نهگیری به لام نه بی حه تمه ن
روون بکریته وه که ته خیلیه یان ته حقیقی. نه م وه بیر هینانه وه له بهر نه وه به پتویست زانرا
که رووی شوبهاندنی چیسسی ته خیللی له گه ل رووی شوبهاندنی عهقلی هه له نهکری.

شیرینی و له تالی و ترشی عیتابی روت

خالت له سهر جهین بووه ته دانهی سماق (نالی)

تالی و ترشی که رووی شوبهاندنه له زات و بوونی خویا چیسسیه به لام له دانهی
سماقا ته حقیقی و له خالا ته خیلیه.

جوړهکانی لیک چووی

جوړهکانی لیک چووی لیتره یا به پیی نموداری ۵ (له خواره وه) لیک دراوه ته وه و
ژماره ی سه ردیړهکانی له و نموداره وه گیراوه. چون دوولای لیک چووی له باری

حیسی و عه قلی بوون و له باری ساخته وه پیشتر به دور و دریزی لیک دراوه ته وه لیڤه یا ته نیا نمونه کانی دینین به لام له جه ره کانی دیکه ی لیک چوو یا پیناسه که شیان دینین.

١ - ١ - حیسی به حیسی:

تیزاوی سروشکم وه کوو ئیکسیری سوه یله

روخساره یی زه ردم وه کوو ئه وراقی خه زانه (نالی)

دوولا : روخساره یی شاعیر و ئه وراقی خه زان، رووی شوبه اندن زه ردی.

نالی وه کوو لاله که شه هیدی غم و داغه

له م باغه بفرموو که ئه ویش لیڤه ده نیژم (نالی)

دوولا : نالی و لاله، رووی شوبه اندن : شه هیدی غم و داغ بوون.

که ژاوه و دار و بار و ته خته یی لوختی له سه ر بوختی

ده نالینن له شه وقی ته ییه وه ک ئوستونی هه ننانه (نالی)

دوولا: که ژاوه و دار و باری له گه ل ئوستوونی هه ننانه، رووی شوبه اندن: نالاندن له

شه وقا.

١ - ٢ - حیسی به عه قلی:

سه ری هه ر مووی به ده نم ته رزه ته مه ننا ییکه

که ردشی تووکی سه رم دووکه لی سه ودا ییکه (نالی)

دوولا: تووکی سه ر و دووکه لی سه ودا، رووی شوبه اندن: ره شی و ئالۆزی.

ته نهایی سه مه ن به رگی به نه وشه که له به ر که ن

وه ک نووری دلی موئمین و زوئماتی گونا هه ن (نالی)

دوولا: ته نی وه ک سه مه نی سپی سه ربازان و به رگی وه نه وشه ییان له گه ل نووری دلی

- ۱ - حیسی به حیسی
- ۲ - حیسی به عقی
- ۳ - عقی به حیسی
- ۴ - عقی به عقی

۱ - له باری حیسی یا
عقی بوونی دوولوه

- ۱ - تاک به تاک
- ۲ - تاک به موقییه
- ۳ - موقییه به تاک
- ۴ - موقییه به موقییه
- ۵ - تاک به لیک دراو
- ۶ - لیک دراو به تاک
- ۷ - موقییه به لیک دراو
- ۸ - لیک دراو به موقییه
- ۹ - لیک دراو به لیک دراو

۲ - له باری ساختهوه

جوړگه لی لیک چووی

- ۱ - زیکر(موقیسه ل)
- ۲ - حه زف(موجمه ل)

۱ - روی شوپهانندن

- ۱ - زیکر(مورسه ل)
- ۲ - حه زف(مونه ککه د)

۲ - کهره سه ی
شوپهانندن

۳ - له باری زیکی
کوله که کانه وه

۳ - حه زفی روی شوپهانندن و کهره سه ی
شوپهانندن به یه که وه (به لیخ)

- ۱ - نزیک و سوواو
- ۲ - دوو تازو

۴ - له باری تازه گیوه

- ۱ - مه لفوف
- ۲ - مه فرووق

۵ - له باری
پړښماریه وه

- ۱ - ته سویه
- ۲ - جه مع
- ۳ - مه عکوس یا مه قلوب و ته شاپووه
- ۴ - موزمه ر
- ۵ - مه شرووت
- ۶ - ته فزیل

۶ - له باری
بیچمه وه

مۆئمین و زولماتی گوناھ، رووی شوبهاندن: نووری سپی له ناو رهنگی تاریکا.

شهوی به هاری جوانی خهوی بوو پرته شویر

له فهجری پایزی پیری به یانی دا تهعبیر (نالی)

دوولا: شهوی به هاری جوانی و خهوی پرته شویر، رووی شوبهاندن: کورتی و ئالۆزی.

٣ - ١ - عه قلی به حیسی:

دلّم وهك حاکمی مه عزوله قوربان

خه لاتی وهسلّی توّی مه نزوره ئه مشه و (نالی)

دوولا: دلی شاعیر و حاکمی مه عزول، رووی شوبهاندن: پێویستی به خه لات

مه فه رموو دلّ وه کوو ئاوینه سافه

به لّی به م ئایینه بوّی بووی به خودبین (نالی)

دوولا: دلّ و ئاوینه، رووی شوبهاندن: ساف.

وه کوو نه هاری به هاری درێژ و پایزی کورت

ئه مه ل گه لێك و تهویل و عه مه ل كه مێك و قه سیر (نالی)

له م دێره شیعره یا دوو لێك چوویی هاتوه:

لێك چوویی یه كه م: دوولا: ئه مه ل و رۆژگاری به هار، رووی شوبهاندن درێژی.

لێك چوویی دووهم: دوولا: عه مه ل و رۆژگاری پایز، رووی شوبهاندن: کورتی.

٤ - ١ - عه قلی به عه قلی:

خزمه تی ئه و پرهمی دتره له دوو عاگه لی عابیدانی نۆژ^١

دوولا: خزمه تی مه مدووح و دووعای عابیدان، وجه شبه: مه حه لی ئومید بوون.

یاره بی خاقانیه دهنگی په ری جیره ئیل مالّ و حالیان بیی به شاری سه با^٢

^١ خدمت او امیدوارترست از دعاهاي عابدان بسیار (فرخی)

^٢ یارب خاقانی است بانگ پر جبرئیل خانه و کاشانه شان باد چو شهر سبا

دوولا: یارهب ووتنی خاقانی واته هر دووعاییکی نه و (شوبهینراو) و دهنگی په‌پری
جیبره‌ئیل (پی شوبهینراو)، رووی شوبهاندن: ته‌قه‌ددوس.

چرخ له م کوڅانه یا چیه؟ ټالقه‌ی درگای راز

عه‌قل له م مه‌لبنده‌یا کییه؟ پاسه‌وانی ریگای فه‌نا^۱

دوولا: عه‌قل و پاسه‌وانی ریگای فه‌نا، رووی شوبهاندن: مهنع و موزاحیمه‌ت له
گه‌یشتن به مه‌قسوود.

ووتی که نه‌ی خاقانی دلت بوو به ټاوورگه‌ی میحنه‌ت

ریگای حه‌ززه‌ت بگره‌ پیش و گیان له ده‌ستی ټاوور رزگار بکه.^۲

دوولا: دلی خاقانی و ټاوورگه‌ی میحنه‌ت، رووی شوبهاندن: سووتان.

۱-۲- ټاک به ټاک :

چ جه‌زیه جه‌زیه‌یی زه‌وئه له قیندیلی حه‌رم دا وا

ده‌بی ټینسان له ته‌وفی دا بسووتی میسلی په‌روانه (نالی)

دوولا: ټینسان و په‌روانه، رووی شوبهاندن: له ته‌وف دا سووتان.

شاعیر له وه‌سفی حوچره‌که‌ی خو‌یا نه‌لی:

نه‌ییری نه‌عزهم وه‌ها تاوی ده‌دا وه‌ک مه‌نجه‌نیق

بو‌ده‌وامی روژپه‌ره‌ستی جه‌مع‌ی حه‌ربای دیتته ناو (نالی)

^۱ چرخ در این کوی چیست؟ حلقه درگاه راز

عقل در این خطه کیست؟ شحنه راه فنا (خاقانی)

^۲ گفت کای خاقانی آتشگاه محنت شد دلت

راه حضرت گیر و جان از دست آتش کن رها

دوولا: حوجره و مه نجه نیق، رووی شوبهاندن: گهرمی.

سوئی له فه قرو فاقه وه کوو فاقه فاقی دا

ته سبیجی دام و دانیه، ریشی دووفاقی فاق(نالی)

دوولا: سوئی و فاقه، رووی شوبهاندن: فاق دان (کزو لاواز بوون).

٢-٢ — تاک به موقه ییه د:

تۆنه و شوکوفته وهردی، من مایلم به زهردی

تۆ هه مسهرت نه سیمه، من هه مده مم له هیبه (نالی)

دوولا: موخاته ب و نه و شوکوفته وهرد (موقه ییه د به سیفته)، رووی شوبهاندن:

سووری و پاراوی و ناسکی.

سه به رده بازی ریته، تن ته خته به ندی جیته

دل مه یلی خاکی پیته، رۆح مالی خۆته بیبه (نالی)

لێک چوویی یه کهم: دوولا: سه ر و به رده بازی ریگه، رووی شوبهاندن: له ژیر پا

دانان.

لێک چوویی دووهم: تن و ته خته به ندی جیگا (موقه ییه د به ئیزافه)، رووی

شوبهاندن: له سه ر دانیشتن.

شاعیر له وه سفی سه ربانی حوجره که ی خویا ئه لی:

هه ر له سه ربان دار به داری رایه لی بژمیره وه ک

لا په راسووی بارگیژیکی که زیندوو بی به ناو (نالی)

دوولا: سه ربان و لا په راسووی بارگیژیکی که زیندوو بی به ناو (موقه ییه د به

سیفته)، رووی شوبهاندن: ئالۆزه.

تا به که ی وه ک راوییه و وه ک سانیه ی سی پهل شکاو

بی ته واف و سه عی و عه مره هه ر بخه وم و هه ر بخۆم (نالی)

دوولا: شاعیر و راوییه و سانییه سی پهل شکاو (موقه ییه د به سیفهت)، رووی شوبهاندن: خواردن و خهوتن.

۲-۲ — موقه ییه د به تاک:

له هیلانه ی زه مین دا وهك شوتور مورغ

منی قودس ناشیان بی بال و په پ مام (نالی)

دوولا: شاعیری قودس ناشیان (موقه ییه د به سیفهت) و شوتور مورغ (تاك)، رووی شوبهاندن: بی بال و په پ مان.

فه سللی هاوینی جه هه ننم، فه سللی ئیستای زه مه ریر

زه مه ریر که ی وا به ته ئسیره و جه هه ننم وا به تاو (نالی)

لېك چووبی یه که م: دوولا: فه سللی هاوینی حوجره (موقه ییه د به ئیزافه) و جه هه ننم (تاك)، رووی شوبهاندن: گهرمی.

لېك چووبی دووهه م: دوولا: فه سللی ئیستای حوجره (موقه ییه د به ئیزافه) و زه مه ریر (تاك)، رووی شوبهاندن: ساردی.

شوکور نالی سه ری خه سمت وه کوو گو

به خاری نهك به یاری که وته بهر شهق (نالی)

دوولا: سه ری خه سمی نالی (موقه ییه د) و گو (تاك)، رووی شوبهاندن: که وتنه بهر شهق.

۴-۲ — موقه ییه د به موقه ییه د:

شه فیری چالی شوژی هر ده لئی له علی نمك پاشه

شه فیری چاهی وشکی هر ده لئی چاهی زه نه خدانه (نالی)

لېك چووبی یه که م: دوولا: شه فیری چالی شوژی (موقه ییه د به ئیزافه و سیفهت) و له علی نمك پاش (موقه ییه د به سیفهت).

لێك چوویی دووهه م: دوولا: هه فیری چاهی وشکی (موقه ییه د) و چاهی زه نه خدان
(موقه ییه د)

چ حوجره؟ حوجره یی عولیا، که و نه عله یینی خوددامی

دوپی تاجی سه ری قوتب و وه لیلی و شاه و سولتانه (نالی)
دوولا: نه عله یینی خوددامی (موقه ییه د به ئیزافه) و دوپی تاجی سه ری قوتب
... (موقه ییه د به ئیزافه).

دارو به ردی په نه جهره ی وهك نه سجوی به یتى عه نکه بووت

مه نعی هیچ ناکا جه تا می شیش که خوئی لیدا به تاو (نالی)
دوولا: دارو به ردی په نه جیره ی حوجره (موقه ییه د به ئیزافه) و نه سجوی به یتى
عه نکه بووت (موقه ییه د به ئیزافه).

تیزاوی سرووشکم وه کوو ئیکسیری سوه یله

روخساره یی زه ردی وه کوو ئه وراقی خه زانه (نالی)
لێك چوویی به که م: دوولا: تیزاوی سرووشکی شاعیر (موقه ییه د به ئیزافه) و
ئیکسیری سوه یل (موقه ییه د به ئیزافه)، رووی شو به اندن: ئه سه ر به خشی.
لیگ چوویی دووهه م: دوولا: روخساره یی زه ردی شاعیر (موقه ییه د به سیفه ت و
ئیزافه) و ئه وراقی خه زان (موقه ییه د به ئیزافه) رووی شو به اندن: زه ردی.
خالت چیه؟ دانه ی گهنمی جه ننه تی رووته

چاووت چیه؟ فیتنه ی حه ره می قیبه لیلی ئه برو (نالی)

لێك چوویی به که م: دوولا: خالی مه عشوق (موقه ییه د به ئیزافه) و دانه ی گهنمی
جه ننه تی روو (موقه ییه د به ئیزافه)، رووی شو به اندن: فیری ده ری.
لێك چوویی دووهه م: دوولا: چاوی مه عشوق (موقه ییه د به ئیزافه) و فیتنه ی
حه ره می قیبه لیلی ئه برو (موقه ییه د به ئیزافه)

۵-۲- تـاك به ليك دراو:

مه‌لی ده‌شته، دنیا هه‌موو خانیکه ئه‌م هه‌وشه

چ هه‌وشیکه که ئافاقی هه‌سار ئه‌فلاکی سه‌ربانه (نالی)

دوولا: ده‌شت و هه‌وشه‌ی خانی دنیا، رووی شو بهاندن: پان و به‌رینی.

تا سه‌ری زو‌لفت له سه‌ر روو هه‌لقه دا

من وه‌کوو ماری سه‌ر ئاگر خه‌م ده‌خو‌م (نالی)

دوولا: شاعیر (تاك) و ماری سه‌ر ئاگر (لیك دراو)، رووی شو بهاندن: خه‌م خواردن.

تکه ئاو‌نگی سه‌ر گه‌لای زه‌ردم خه‌سته و ده‌رده‌داری چی، ده‌ردم (هیم‌ن)

دوولا: شاعیر (تاك) و تکه‌ئاو‌نگی سه‌ر گه‌لای زه‌رد (لیك دراو).

۶-۲- ليك دراو به تـاك:

موو له سه‌ر سه‌رم ئه‌لی تیغه مژۆل له سه‌رچاو‌م ئه‌لی خنجیره^۱

لیك چوویی یه‌که‌م: دوولا: موو له سه‌ر سه‌ری شاعیر (لیك دراو) و تیغ (تاك)

لیك چوویی دووه‌م: دوولا: مژۆل له سه‌ر چاوی شاعیر (لیك دراو) و خنجیر (تاك)

۷-۲- موقه‌یی‌ه‌د به ليك دراو:

غو‌باری ئه‌و شه‌و و روژهن ریشی ماش و برنج

که تیکه‌لن شه‌به‌هی سو‌بج و شام و شیر و قیر (نالی)

دوولا: ریشی ماش و برنج (موقه‌یی‌ه‌د به سیفت) و سو‌بج و شام و شیر و قیر (لیك

دراو)، رووی شو بهاندن ره‌نگی تیکه‌لی ره‌ش و سپی.

زه‌ریری جو‌نبوشی ته‌خت و مه‌هه‌فه‌ی مه‌خمه‌لی سه‌وزی

ده‌لی ته‌سبیحی مورغانه له سه‌ر ته‌ختی سوله‌یمان‌ه (نالی)

دوولا: زهریری جونبووشی تهخت و مهحفهفه (موقهییهد به ئیزافه) و تهسبیجی مورغان لهسهر تهختی سولهیمان (لێك دراو)، رووی شوبهاندن: ئاواز لیوه ههستان.
سوۆی له فهقر و فاقه وهكوو فاقه فاقی دا

تهسبیجی دام و دانهیه، ریشی دووفاقی فاق (نالی)
دوولا: تهسبیجی سوۆی (موقهییهد به ئیزافه) و دام و دانه (لێك دراو)، رووی شوبهاندن: فریوکاری.

٨-٢- لێك دراو به موقهییهد:

سهبزه له دهووری گول تهپه وهك خهتی رووی یار
یا پووشتی وشك و زووره وهكوو ریشی كاكه سوور (نالی)
لێك چوویی یهكهم: دوولا: سهبزه له دهووری گول (لێك دراو) و خهتی رووی یار (موقهییهد به ئیزافه)، رووی شوبهاندن: تهپری و گهشی.
دوودی سهر میچی گولهنگی لهت لهتی دهسرازه كوژ
بان و دیواری به میسلی لانکهیی ئهجزا شكاو (نالی)
لێك چوویی یهكهم: دوولا: دوودی سهرمیچ (لێك دراو) گولهنگی لهت لهتی دهسرازه
كوژ (موقهییهد به سیفیه و ئیزافه)، رووی شوبهاندن: ئالۆزه.

كهژاوه و دار و بار و تهختهیی لوختی لهسهر بوختی
دهنالێنن له شهوقی تهیهبه وهك ئوستوونی ههنتانه (نالی)
دوولا: كهژاوه و دار و بار و تهختهیی لوختی له سهر ووشتیری بوختی (لێك دراو) و
ئوستوونی ههنتانه (موقهییهد به سیفیه)، رووی شوبهاندن: نالاندن له شهوقا.

٩-٢- لێك دراو به لێك دراو:

فهزا به حری موحیت و ووشتیری تێدا سهفینهی بهر
سهرابی میسلی نیل و دیجله و جهیحون و عوممانه (نالی)

لېك چوويی يه كه م: دوولا: فهزا و ووشتر (لېك دراو) و به حری موحیت و سه فینه (لېكدراو)، رووی لېك چواندن: ئالۆزه.

قه تاري زهنگ و قوپی ئوشت و ئیستر له سهر کیوان

ده لئی زیپهی سهدای قاز و قولینگی ئو جی كه یوانه (نالی)

دوولا: قه تاري زهنگ و قوپی ئوشت و ئیستر له سهر کیوان (لېك دراو) و زیپهی قاز و قولینگ له ئو جی كه یوان (لېك دراو)، رووی شوبهاندن: زیپهی سهدا.

زولفت كه له سهر روو به خهم و تابیشه ئه مړو

دوودی سیه هی عووده له سهر عاریزی پشکو (نالی)

دوولا: زولف له سهر روو (لېك دراو)، دوودی عوود له سهر پشکو (لېك دراو)، رووی شوبهاندن: رهشی له سهر سووری.

شوعای رووت له گهردن دا دیاره دلّ ده سووتین

بنازم به م ته جه لایه چ خورشید و بلووریکه (نالی)

دوولا: شوعای روو له گهردن دا (لېك دراو) و ته جه لای خورشید له بلووردا (لېكدراو)، رووی شوبهاندن: ئالۆزه.

لاله ن به به دهن، ئه تلّسی ئه خزهر كه له بهر كه ن

نه و رسته گولن به سته له گه لّ ده سته گیاهن (نالی)

دوولا: سه ربازان به به رگی ئه تلّسی سه وز و رووی وه كولا له وه (لېك دراو) و نه و رسته گول به سته له گه لّ ده سته گیاه (لېكدراو)، رووی شوبهاندن: سه وزی و سووری تیكه لّ به یه ك.

لېك چوويی ته میل:

نه وعیکه له لېك چوويی لېك دراو به لېك دراو كه عونسوری زه مان و جه ره كه ت له رووی شوبهاندنه كه یا ده ور ئه بینن.

له نه فخی سوور و نه شری به عسه تی دینی جه ق ئیحیا بوو

له قهبری جاهیلییه هاته دهر هه رچی موسولمانه (نالی)

دوولا: نه شری به عسه ت و هاتنه دهر له جاهیلییه ت و نه فخی سوور و هاتنه دهر له
قهبر، رووی شوبهاندن: ئالۆزه.

حیفزت شه بان و ئیمه ره مه و ئه و له عینه گورگ

ئه م نه فسه گورگه می شه له گه ل ئه و به دئه خته ره (نالی)

دوولا: حیفزی تۆ و ئیمه و ئه و له عینه له گه ل شه بان و ره مه و گورگ، رووی
شوبهاندن: ئالۆزه.

١ - ٢ - ٣ - مو فیه سه سه ل: لیك چوو ییكه كه رووی شوبهاندنه كه ی زیكر كرابی.

سه راپا هه ر وه كوو حه لقه ی زری په رو یزه یی خو یتم

به یه كه یه ك تیری موژگانی زری دۆژت بریندارم (نالی)

دوولا: سه راپای شاعیر و حه لقه ی زری، رووی شوبهاندن: په رو یزه یی خو ین بوون.

گریه به خو پ دیته خو ار هه ر وه كوو عه ینی به هار

خو ش بووه ته ئابشار مه دمه عی سه رشاری من (نالی)

دوولا: گریه و عه ینی به هار، رووی شوبهاندن: به خو پ هاتنه خو ار.

چ ریگیکی سپی واشه، ئه ونده ی كه هكه شان دووره

چ سه حراییکی شین رهنگه به قه د نو ئاسمان پانه (نالی)

لیك چوو یی یه كه م: دوولا: ریگه و كه هكه شان، رووی شوبهاندن: دووری.

لیك چوو یی دووهه م: دوولا: سه حرا و نو ئاسمان، رووی شوبهاندن: پانی.

ئه و ده لاقه ی تی ده خا چشت و مه کی پێدا ده با

من له و ی حه یران ده بم وه ك مال برا و مال برا و (نالی)

دوولا: شاعیر و مال براو، رووی شوبهاندن: حه‌یران بوون.

۱-۲-۳ — موجهل: لیك چووییكه كه رووی شوبهاندنه‌كه‌ی زیكر نه‌کرابی.

که‌وا زه‌رتابی یه‌کتایی ده‌لئی خورشیدی ئافاقه

مه‌لئی خورشیدی ئافاقه بلئی میهری که‌وا تاقه (نالی)

دوولا: که‌وا و خورشید، رووی شوبهاندن: دره‌وشانه‌وه که زیكر نه‌کراوه.

ته‌نی حاجی له سهر چوارچیویه‌یی ناجی ده‌لئی نه‌عشه

لوعابی خوړ له سهر ئیحرامی وه‌ك كافووری ئه‌کفانه (نالی)

لیك چوویی یه‌که‌م: دوولا: ته‌نی حاجی و نه‌عش، رووی شوبهاندن: زیكر نه‌کراوه.

لیك چوویی دووه‌م: دوولا: لوعابی خوړ و كافووری ئه‌کفان، رووی شوبهاندن:

سپیټیه که زیكر نه‌کراوه.

بزه‌ی دهرمانی دهردی دهرده‌داران

وشه‌ی وه‌ك به‌خته‌بارانی به‌هاران (هیمن)

دوولا: وشه‌ی کیژ و به‌خته‌بارانی به‌هاران، رووی شوبهاندن: دهر نه‌بپراوه.

سه‌مای په‌ریانه ده‌تگوت لار و له‌نجه‌ی

په‌پی گول ده‌ییه‌شاندن ده‌ست و په‌نجه‌ی (هیمن)

دوولا: لار و له‌نجه‌ی کیژ و سه‌مای په‌ریان، رووی شوبهاندن: نه‌ووتراوه.

هه‌لئی نا جیی ئه‌وان و وه‌ك کرپوه له لاقانی وه‌رینا هه‌ر له‌ویوه (هیمن)

دوولا: ریگا رویشتنی کابرا و کرپوه، رووی شوبهاندن: سورعت که نه‌هیترراوه.

۱-۲-۳ — مورسه‌ل: لیك چووییكه كه كه‌ره‌سه‌ی لیك چوواندن زیكر کرابی.

به‌کاری نایه به‌رگی جوان و مومتاز کچیکی چاوی دووروابی وه‌کوو باز (هیمن)

دوولا: کچ و باز، رووی شوبهاندن: چاو دووروان، که‌ره‌سه‌ی لیك چوواندن: وه‌کوو.

له‌ژاری تالتره خوړاکی چه‌وری کچیک وه‌ك روژ نیټه دهر له هه‌وری (هیمن)

دوولا: کچ و روژ، رووی شوبهاندن: له هه ور نه هاتنه دەر، که ره سه ی لێک چواندن: وهک.
شه ویکی رهش وهکوو به ختی ئەسیران

وهکوو دواپوژی زۆردار و ئەمیران (هێمن)

دوولا: شهو و به ختی ئەسیران، رووی شوبهاندن: رهشی، که ره سه ی لێک چوووی:
وهکوو.

گویم دهیه ئەی دیدمهستی قیت و قوژ

با بنالینم وهکوو بلویر به سوژ (هێمن)

دوولا: شاعیر و بلویر، رووی شوبهاندن: به سوژ نالاندن، که ره سه ی لێک چوووی:
وهکوو.

که وتمه نێو چالێ دیلی وهک مه می یایه زین له کوێیه هاواری که می (هێمن)

دوولا: شاعیر و مه م، رووی شوبهاندن: که وتنه ناو چالێ دیلی، که ره سه ی لێک
چوووی: وهک.

۲- ۲ — ۳ — مونه ککه ده: لێک چووینکه که که ره سه ی لێک چواندنێ زیکر
نه کرابی.

دهروونی پیاو خراپانه شه وه زهنگ

که داخړی به بوغز و کینه و ژهنگ (هێمن)

دوولا: شه وه زهنگ و دهروونی پیاو خراپان، رووی شوبهاندن: ئاخړان به بوغز و
کینه و ژهنگ. که ره سه ی لێک چوووی زیکر نه کراوه.

زولف نا سیه ماری به ئازاری دلێ زار

گاهێ له یه سارن به جه فا که له یه مینن (نالی)

دوولا: زولف و مار، رووی شوبهاندن: به ئازار بوون. که ره سه ی لێک چوووی زیکر نه کراوه.
هه ره له حزه ده لێم من سه گی درگام و ره قیبیش

دیته سه ر و چاووم که منیش سه گ مه گه سیکم (نالی)

دوولا: ره قىب و سه گ مه گه س، رووى شوبهاندن: هاتنه سه رو چاو. كه ره سه ي لېك چوويى زىكر نه كراوه.

هه نى جوانتر له مانگى ئاسمانى

په پرى پره شدالى بوو ئه برؤى كه مانى (هيمن)

لېك چوويى يه كه م: دوولا: هه نى و مانگى ئاسمانى، رووى شوبهاندن: جوانى. كه ره سه ي لېك چوويى زىكر نه كراوه.

لېك چوويى دووه م: ئه برؤ و په پرى ره شدال، رووى شوبهاندن: ره شى. كه ره سه ي لېك چوويى زىكر نه كراوه.

لاسه شوړېك بووم غه نيمى دوژمنان

ئېسته ئه نگواوم به تيرى چلكتان (هيمن)

دوولا: شاعير و لاسه شوړ، رووى شوبهاندن: غه نيمى دوژمنان بوون. كه ره سه ي لېك چوويى زىكر نه كراوه.

۳-۲ — به ليغ: لېك چوويى كه رووى شوبهاندن و كه ره سه ي لېك چوويى هيچكاميان زىكر نه كرابى.

له كن توّ خار و خه س گولزاره بى من

له كن من خه رمه نى گول خاره بى توّ (نالى)

لېك چوويى يه كه م: دوولا: خار و خه س و گولزار.

لېك چوويى دووه م: دوولا: خه رمه نى گول و خار.

عاشق — ده لى — نابى كه بدا خوئى له داووم

زولقم كه هه موو داوه، هه موو دانده خالم (نالى)

لېك چوويى يه كه م: دوولا: زولف و داو.

لېك چوويى دووه م: دوولا: خال و دانده.

غیلمانه گوتم، خالی له تیفه که له سه ردا

ئه م قیبله برۆیانه که غاره تگه ری دینن (نالی)

دوولا: خالی له تیفی یار و غیلمان.

له بن خاکی مه غاکی ئاته شینی له علی له ب ته شنه

له سه ر ئابی سه رابی سه روی سیرابی موغه یلانه (نالی)

دوولا: موغه یلان و سه روی سیراب.

له شه وقی رووی شه مع و زولفی دوود و توپرپی مه جمهر

سپه ند و عوود و په روانه، بخور و غالیه سووتن (نالی)

لێك چووی یه که م: دوولا: روو و شه مع.

لێك چووی دووه م: دوولا: زولف و دوود.

لێك چووی سیئه م: توپرپه و مه جمهر.

۱- ۴ — نزیك و سواو: لێك چووی یه که م ئاسان و له بهر چاوی و زهینی هه موو

که س بۆی بجۆ و پیشتر زۆر به کار هیترابی.

عاشق — ده لێ — نابێ که بدا خوێ له داووم

زولفم که هه موو داوه، هه موو دانه یه خالم (نالی)

لێك چووی یه که م: دوولا: زولف و داو، رووی شوبه اندن: ئه سیر کردن.

لێك چووی دووه م: دوولا: خال و دانه، رووی شوبه اندن: فریو دان بۆ ئه سیر کردن.

تیژاوی سوروشکم وه کوو ئیکسیری سوه یله

روخساره یی زه رد م وه کوو ئه وراقی خه زانه (نالی)

لێك چووی دووه م: دوولا: روخساره یی شاعیر و ئه وراقی خه زان، رووی شوبه اندن:

زه ردی.

تۆ نه وشکوفته وه ردی، من مایلم به زه ردی

تو هه مسهرت نه سيمه من هه مدهم له هيبه (نالي)

دوولا: مه عشوق و نه و شکوفته و درد، رووی شوبهاندن: جوانی و پاراوی.

۲- ۴- دوور و تازه: ليک چووييکه که شاعير به بيرتيژی خوۍ پيۍ گه يشتبي و زهيني که م که س بوی بجی و پيشتر به کار نه هينرابی.

بنواړه ووشکه سوځي و ره قسی به هه لهله

ديسان له به حری ووشکی هه واکه وته پی مه له (نالي)

دوولا: ره قسی سوځي و پی مه له له هه وادا، رووی شوبهاندن: ئالوزه.

دوودی سهر میچی گوله نگی لهت لهتی ده سرازه کوڼ

بان و دیواری به میسلی لانکه یی ئه جزا شکاو (نالي)

ليک چوويي يه که م: دوولا: دوودی سهر میچ و گوله نگی لهت لهتی ده سرازه کوڼ، رووی شوبهاندن: ئالوزه.

ليک چوويي دووه م: دوولا: بان و دیواری حوځره و لانکه یی ئه جزا شکاو، رووی شوبهاندن: ئالوزه.

که لله واک جه پرده ی شهرابی پرنيشات و ته پرده ماغ

شیری نه پ، ئاهوويی به پ، گورگی سه فهر، قه مچی نه چيژ (نالي)

ليک چوويي يه که م: دوولا: که لله ی گوی دريژه که ی شاعير و جه پرده ی شهراب، رووی شوبهاندن: پرنيشاتی و ته پرده ماغی.

ده خيلت بم نه خيلي يا روتابی ودها شیرين و سینه نهرم و دل پرده ق (نالي)

دوولا: مه عشوق و روتاب، رووی شوبهاندن: شیرینی و سینه نهرمی و دل پرده قی.

هر له حزه ده لیم من سه گی درگام و ره قيبیش

ديته سهر و چاووم که منیش سه گ مه که سيکم (نالي)

لێك چوویی دووهه م: دوولا: ره قیب و سه گ مه گه س، رووی شو بهان دن: هاتنه سه ر و چاوی شاعیر.

١- ٥ — مه لفووف: نه گه ر زیاتر له یه ك دانه لێك چوویی له ووتیه هاتی و شو بهینراوه کانیان به یه كه وه وهه ر وه ها پێ شو بهینراوه کانیشیان به یه كه وه زیكر کرابی پێی ئه لێن لێك چوویی مه لفووف.

کاسه و كه وچك، هه سیر و به پ له ئاودا هه ر وه کور

کیسه ل و ماسی و جله دێن و ده چن پرژ و بڵاو (نالی)

لێك چوویی یه كه م: دوولا: کاسه و کیسه ل، رووی شو بهان دن: كه وتنه سه ر ئاو.

لێك چوویی دووهه م: دوولا: كه وچك و ماسی، رووی شو بهان دن: كه وتنه سه ر ئاو.

لێك چوویی سیه هه م: دوولا: هه سیر و به پ له گه ل جله، رووی شو بهان دن: كه وتنه سه ر ئاو.

وه كو نه هاری به هاری درێژ و پایزی کورت

ئه مه ل گه لێك و ته ویل و عه مه ل كه مێك و قه سیر (نالی)

لێك چوویی یه كه م: دوولا: ئه مه ل و روژگاری به هار، رووی شو بهان دن: درێژی.

لێك چوویی دووهه م: دوولا: عه مه ل و روژگاری پایز، رووی شو بهان دن: کورتی.

٢- ٥ — مه فرووق: نه گه ر زیاتر له یه ك دانه لێك چوویی له ووتیه هاتی و شو بهینراوی هه ر لێك چوویی كه ل گه ل پێ شو بهینراوه كه یا یه ك جی زیكر کرابی پێی ئه لێن لێك چوویی مه فرووق.

ریاحین په رچه م و لاله کوله و یاسه مه ن توپه

به نه فشه خال و نه رگس چاو و گول زار و سه مه ن ساقن (نالی)

له م دێره شیعه ریا حه وت لێك چوویی هاتوه. لێك چوویی یه كه م: دوولا: په رچه م و ریاحین.

لېك چوويى دووهه م: دوولا: كولا ه و لاله .

لېك چوويى سيهه م: دوولا: توپره و ياسه مه ن.

لېك چوويى چواره م: دوولا: خال و به نه فشه .

لېك چوويى پينجه م: دوولا: چار و نه رگس .

لېك چوويى شيهه م: دوولا: زار و گول .

لېك چوويى حه وهه م: دوولا: ساق و سه مه ن.

له بت ميم و قهدت ئه لف و زولف چيم ده زانى به م سيانه تاليبي چيم (نالى)

له نيوه ديږي هه وه لا سى لېك چوويى هاتوه :

لېك چوويى يه كه م: دوولا: له ب و ميم .

لېك چوويى دووهه م: دوولا: قهد و ئه لف .

لېك چوويى سيهه م: دوولا: زولف و چيم .

شامى هه موو نه هار و فوسوولى هه موو به هار

توژى هه موو عه بير و بوخارى هه موو بوخوور (نالى)

له م ديږه شيعره يا چوار لېك چوويى هاتوه :

لېك چوويى يه كه م: دوولا: شام و نه هار .

لېك چوويى دووهه م: دوولا: هه موو فوسوول و به هار .

لېك چوويى سيهه م: دوولا: توژ و عه بير .

لېك چوويى چواره م: دوولا: بوخار و بوخوور .

۱- ۶ - ته سويه : لېك چوواندى چنه د شته به يه ك شت .

به جان سه ختى و دل به ردى من و تو به عه ينى هه ر وه كوو پولا و به ردين (نالى)

دوولا: شاعير و مه عشوق له گه ل پولا و به رد، رووى شو به اندن: ره قى و سه ختى .

موويك ده رنه كه وي له لى من و پشتوينه ي تو

نوخته یێك دیتته وه له دلی من و ده می تو^۱

لێك چوویی یه كه م: دوولا: له شی شاعیر و پشتوینه ی مه عشووق (شوبهینراو)
له گه ل موو (پێ شوبهینراو)

لێك چوویی دووه م: دوولا: دلی شاعیر و ده می مه عشووق (شوبهینراو) له گه ل
نوخته (پێ شوبهینراو)

۲- ۶- جه م: لێك چواندن یه ك شته به چه ند شت و دوو جوړی هه یه، یه کی
ئه وه كه رووی شوبهاندن له به ینی شوبهینراو و هه موو پێ شوبهینراوه كانا یه کی بیّت،
دووه م ئه وه كه شوبهینراو له گه ل هه ر كام له پێ شوبهینراوه كانا رووی
شوبهاندنێکی جیاوازی بێ. له خواره وه نموونه ی هه ر دوکیان ئه خه ینه به ر چاو.
جوړی ئه وه ل:

شه ویکی ره ش وه کوو به ختی ئه سیران

وه کوو دواپوژی زۆردار و ئه میران (هیمن)

دوولا: شه و (شوبهینراو) و به ختی ئه سیران (پێ شوبهینراوی یه كه م) و دواپوژی
زۆردار و ئه میران (پێ شوبهینراوی دووه م)، رووی شوبهاندن: ره شی.
شكه نجی عه رز و توولی زولفت بێ سه ره نجامه

مه سه ل توولی ئه مه ل، عومری خزر، زنجیری سه ودا مه (نالی)

دوولا: شكه نجی عه رز و توولی پیچی زولف (شوبهینراو) و توولی ئه مه ل (پێ
شوبهینراوی یه كه م)، عومری خزر (پێ شوبهینراوی دووه م) و زنجیری سه ودا (پێ
شوبهینراوی سه هه م)، رووی شوبهاندن: بێ سه ره نجامی.

خه نده ی نه فه سی تو بوو وه کوو سووچ و نه سیمی

یا گول ده می پشکووتن و عه تری و هه رقی بوو (نالی)

^۱ یك موي خيزد از تن من وز میان تو يك نقطه آید از دل من وز دهان تو (منطقي رازي)

دوولا: خندهی نه فسه سی مه عشووق (شوبهینراو) و سوبج و نه سیمی (پی شوبهینراوی یه که م) و ده می پشکووتنی گول و عه تری و هره قی (پی شوبهینراوی دووه م).
جوړی دووه م:

عه یب و له عبی خه لقی کرد تا یاری خسته داوی خوئی

خه سمه که ی من که لبی ئاهووگیره، خیرسی لاعیبه (نالی)
دوولا: خه سمی شاعیر (شوبهینراو) و که لبی ئاهووگیر (پی شوبهینراوی یه که م)،
رووی شوبهاندن: په سستی و خیرسی لاعیب (پی شوبهینراوی دووه م)، رووی
شوبهاندن: له عب کردن.

مه لی ریگی که شه نده یا کوشه نده ئه ژده ره یاخو

که مه نده یا ته نابی خپوه تی گهر دوونی گهر دانه (نالی)
دوولا: ریگه (شوبهینراو) و کوشه نده ئه ژده ره (پی شوبهینراوی یه که م)، رووی
شوبهاندن: کوشه نده یی، و که مه نده (پی شوبهینراوی دووه م)، رووی شوبهاندن:
گیروده کردن، و ته نابی خپوه تی گهر دوونی گهر دان (پی شوبهینراوی سیه م)، رووی
شوبهاندن: بی کوتایی بوون.

۳ — ۶ — مه عکووس یا مه قلووب و ته شابوه: پیناسه گه ل و نمونه گه ل و
نیستیا لکه لی جوړاو جوړ بو ئه م جوړه لیك چووییه له کتپښه لی به یانا هاتووه و
تیکه ل کردنی ئه م پیناسه گه ل و نمونه گه ل بووه ته هوئی ئالوزکانی ئه م مه به سه له
زانستی به یان. له خواره وه ده ست ئه ده یته به راوهرد کردن و لیك دانه وهی ئه م
پیناسه گه ل:

۱ — ئه وه ل شوبهینراویك ئه شوبهینن به پی شوبهینراویك و پاشان جیی شوبهینراو
و پی شوبهینراوه که ئه گوړن یانی پی شوبهینراو دیننه جیی شوبهینراو و
شوبهینراویش دیننه جیی پی شوبهینراو. رووی شوبهاندنیش ئه گوړدری:

له سمی چوارپییان و توژی سپا زهوی مانگ پوو و زهوی رووی مانگ^۱
لیک چوویی یه که م: دوولا: زهوی و مانگ، رووی شوبهاندن: درهوشانه وه که لیڤه یا
به ووشه ی مانگ روو ده رپراوه.

لیک چوویی مه عکوس: رووی مانگ و زهوی، رووی شوبهاندن: تاریکی.
نموونه یه کی تر:

پشتی زهوی وه کوو رووی فه له ک له بهر سیلاح

رووی فه له ک وه ک پشتی زهوی له بهر توژ^۲
لیک چوویی یه که م: دوولا: پشتی زهوی و رووی فه له ک، رووی شوبهاندن:
درهوشانه وه.

لیک چوویی مه عکوس: دوولا: رووی فه له ک و پشتی زهوی، رووی شوبهاندن:
تاریکی.

مووم و رووم سپی بوو و رهش روو بوو به موو و موو بوو به رووم^۳

لیک چوویی یه که م: دوولا: روو و موو، رووی شوبهاندن: رهشی.

لیک چوویی مه عکوس: موو و روو، رووی شوبهاندن: سپییتی.

خه زرا ده لئی زه مینه به چین و خه تایه وه

غه برا ده لئی سه مایه به شه مس و سوهایه وه (نالی)

لیک چوویی یه که م: دوولا: خه زرا (ئاسمان) و زه مین، رووی شوبهاندن: جوانی و
بوون خوشتی.

^۱ زسم ستوران و گرد سپاه زمین ماه روی و زمین روی ماه

^۲ پشت زمین چو روی فلک گشته از سلاح روی فلک چو پشت زمین گشته از غبار

^۳ مووم و رووم سپید گشت و سپاه روی شد موی و موی شد رووم

ليک چوويي مه عکوس: دوولا: غه برا (زه وي) و سه ما (ناسمان)، رووي شوبهاندن: دره وشانه وه و روناکي.

۲ - نه وهل شتي به شتيک نه شوبهينن و پاشان به هل گيرانه وهی نه وليک چووييه و گوړاني جيگای شوبهينراو و پي شوبهينراو ليک چووييکي تر ساز نه کهن هر به و رووي شوبهاندنه وه. که وایه جياوازي نه م نه وعه له ليک چوويي عکس له گهل نه وعي پيشووا نه وه يه که له وي له گهل هل گيرانه وهی ليک چووييه که يا رووي شوبهاندنه که ي نه گوړدري به لام ليړه يا رووي شوبهاندن ناگوړدري.

دلي من وه کوو دهمي تهنگي بوتان دهمي تهنگي بوتان وهک دلي من ليک چوويي يه که م: دوولا: دلي شاعير و دهمي جوانان، رووي شوبهاندن: تهنگي. ليک چوويي مه عکوس: دوولا: دهمي جوانان و دلي شاعير، رووي شوبهاندن: تهنگي.

نه م نه وعه له ليک چوويي مه عکوس له هيندي کتيبي مه عاني و به يان و به ديغا له ژير سه ردپري «ته شابوه» دا هاتووه.

۳ - پي شوبهينراو نه بي کاملتر و مه شهووتر بي له شوبهينراو، بوچي چونکه نه وه شوبهينراوه که نه بي له پي شوبهينراو رنگ و جهلا و که مال و هريگري. به لام هيندي جار بو موباليغه يا به هو ي ته ناسييه وه نه م نه سله مه عکوس نه کري و پي شوبهينراو نه شوبهينري به شوبهينراو. که وایه له ليک چوويي مه قلوب يا مه عکوسا شوبهينراو نه کهن به پي شوبهينراو به ئيديعای نه وه که رووي شوبهاندن له ما به هيزتره. وه کوو له م نمونه ي خواره وه يا نه بينين:

په پکه خواردني نه فعي له که م نندت نه چي

ناگر له نيزه ي ديو به نندت نه چي

بیر و فکر له رویشتنی سه مه ندت ئه چی

هه تاو له هیممه تی بولندت ئه چی^١

له م دوو دێر شپه ره یا چوار لێك چووێ هاتوو (هه ر نیوه دێری لێك چووێك):

لێك چووێ یه كه م: دوولا: ئه فعی و كه مه ندی مه مدووح، رووی شو به اندن: پیچ خواردنی ترس هینهر.

لێك چووێ دووه م: دوولا: ئاگر و نیه ی دێ به ندی مه مدووح، رووی شو به اندن: سووتانه وه ی جیگا كه ی.

لێك چووێ سیه م: دوولا: بیر و رویشتنی سه مه ندی مه مدووح، رووی شو به اندن: تیژی و سورعه ت.

لێك چووێ چاره م: دوولا: رۆژ و هیممه تی مه مدووح، رووی شو به اندن: بولندی. عه ره ر عه دیلی قه ددی یه عنی به رابه رن

سونبول شه به یی زولفی هه رقی نیه مووی (نالی)

لێك چووێ یه كه م: دوولا: عه ره ر و قه ددی مه عشووق، رووی شو به اندن: رێکی.

لێك چووێ دووه م: دوولا: سونبول و زولف، رووی شو به اندن: ره شی و خاوی و بۆن خوشی.

یه می دیده پر له مه رجان، وه ك یه شمی ئابداره

شه به یه شه به یی زولفی سیا هی وه ك زوخالی (نالی)

لێك چووێ دووه م: دوولا: شه به و زولفی سیا ه، رووی شو به اندن: ره شی.

٤ - ٦ - موزمه ر: لێك چووێ كه له وته یا به جوړیك هاتبیته ده رپرین كه به

روالته وه ك لێك چووێ نه ییته پیش چاو و ساختی لێك چووێ نه بی:

^١ پیچیدن افعی به کمندت ماند آتش به سنان دیوبندت ماند

اندیشه به رفتن سمندت ماند خورشید به همت بلندت ماند

بنوینه برو په عنی هیلالی سهری ماهت

چون وه عده یی ماچی سهری کوټمت سهری مانگه (نالی)

دوولا: برو و هیلالی سهری مانگ، رووی شوبهاندن: بیچمی که وانی.

که فرمیټسکم له سهر روخساری کیژی دل شکاو بینی

گوټم: یاخوا له سهر سوورگول نه بینم شه ونمیکی تر (هیمن)

دوولا: فرمیټسک له سهر روخساری کیژی و شه ونم له سهر سوورگول، رووی شوبهاندن:

نالوزه.

به سهروم ووت که راسته سهر که ش و به رزی، که چی له رزی

که فهرقیشم بگاته ئاسمان به ندهی قه دی یارم (نالی)

دوولا: قه دی یار و سهر، رووی شوبهاندن: ریکی.

گوټم نهی ماه دلی من به دلی خوټ بکره

گوټی من به ردی به قیمه ت به که بابی ناده م (نالی)

دوولا لښک چووی له م دپړه شیعره یا هاتووه:

لښک چووی په که م: دوولا: دلی یار و به ردی به قیمه ت، رووی شوبهاندن: به نرخی.

لښک چووی دووه م: دوولا: دلی شاعیر و که باب، رووی شوبهاندن: برژاوی.

٥ — ٦ — مه شرووت: شوبهاندنی شتی که به شتی کی تر به مهرجیک که هیټانی نه و

مهرجه له ناسکی که لام و باریکی مه عنا زیاد نه کا و شوبهاندراو له پی شوبهاندراو له

پیشتر نه کا.

نهرگسی تازه وه کوو چالی چه ناگه یه ک بزانه به مه سهل

نه گهر چال له دینار و له زیو بی چه ناگه^١

دوولا: نه رگسی تازه و چالی چه ناگه به مهرچیک که چه ناگه له زیو و چال له زیو بی، رووی شوبهاندن: ئالۆزه.

جگه د له ده ریای نه ئه ووت که س به له پی گه وه ره به خشی ئه و

ئه گهر له بهر ئه وه نه بوايه که ده ریا قه راغی نه بی¹

دوولا: له پی گه وه ره به خشی مه مدووح و ده ریا ئه گهر ده ریا قه راغی نه بی، رووی شوبهاندن: گه وه ره به خشی.

٦ - ٦ - ته فزیل: شتیك ئه شوبهینن به شتیکی تر و پاشان شوبهینراو به هوئی هیندی تاییه تمه ندیه وه له چاو پی شوبهینراو به له پیشتر دانه نین. لیک چوویی ته فزیل له راستیا هه ر لیک چوویی مه شرووته به م جیاوازیه وه که له لیک چوویی ته فزیلا له پیش بوونی شوبهینراو له چاو پی شوبهینراو به شیوه ی مه رج ده ر نه بر دراوه و که ره سه ی مه رج له ووته یا نه هاتووه.

زولف ئه گهر دووکه له، دووکه له بهری گولناری نیه

سه روه گهر قامه تی، که ی سه روی په وان باروهره (نالی)

له م دپره شیعره یا دوو لیک چوویی هاتووه:

لیک چوویی یه که م: دوولا: زولف و دووکه له، ئه گهر دووکه له بهری گولناری بی، رووی شوبهاندن: ره شی.

لیک چوویی دووه م: دوولا: قه دی یار و سه رو، ئه گهر سه رو بهری بی، رووی شوبهاندن: ریکی.

فه سلێ هاوینی جه هه نتم، فه سلێ ئیستای زه مه ره بر

زه مه ره بر که ی وا به ته ئسیره و جه هه نتم وا به تاو (نالی)

¹ بجز دریا نخواندی کس کف گوهر فشانش را اگر نر بهر آن بودی که دریا را کران باشد

له م دېره شيّعه رڼا دوو ليک چوويي هاتووه:

ليک چوويي يه که م: دوولا: فه سلّی هاوینی حوچره و جهه ننم به و مهرجه ی
جهه ننم به تاوتر بی.

ليک چوويي دووه م: دوولا: فه سلّی نیستای حوچره و زه مه ریر، به و مهرجه ی
زه مه ریر به ته نسیرتر بی.

که ر بلّیم شه مسی ده لّی نه و خوش رووه بی په رده یه

وهر بلّیم سه روی ده لّی نه و نه حمه قه کوا گو فتو گو ی (نالی)

ليک چوويي يه که م: دوولا: یار و شه مس، به و مهرجه ی شه مس بی په رده نه بی.

ليک چوويي دووه م: دوولا: یار و سه رو، به و مهرجه ی که سه رو گو فتو گو ی بی.

فەسلى چوارەم:

خۋازە (استعارە)

لە بەحسى لىك چووييا ووتمان كە لىك چوويى چوار كۆلەكەي ھەيە و ووتمان كە
دوو كۆلەكەي سەرەكى ئەو يەنى شوبھىنراو و پى شوبھىنراو كە دوولاي لىك چوويى
پى ئەوتىرى ناتوانىن ھەزف بىكەين و مەرجى لىك چوويى بوونى يەك لىك چوويى
ئەو ھەيە كە لاي كەمى ئەم دوو كۆلەكەي بىي. بەلام دوو كۆلەكەي تىرىيەنى رووى
شوبھاندن و كەرەسەي لىك چوويى ئەتوانىن ھەزف بىكەين. ئىستى بىزانىن كە ھەزف
كردنى ئەم كۆلەكانە چ شويىنىك ئەكاتە سەر لىك چوويى. مەوزووعەكە لەم
نمۇنەگەلەي خۋارەويا لىك ئەدەينەو:

رۆژگار ھاپيومى وەك ئەسپوتى وورد

ھىز و تواناي لى بپيوم دەردە كورد (ھىمن)

لاسه شوپىك بووم غەنىمى دوژمنان

ئىستە ئەنگواوم بە تىرى چلكنان (ھىمن)

سەماي پەريانە دەتگوت لار و لەنجەي

پەرى گول دەبيەشاندىن دەست و پەنجەي (ھىمن)

لە كن تو خار و خەس گولزارە بى من

لە كن من خەرمەنى گول خارە بى تو (نالى)

لەو لىك چووييانەي كە لەم چوار دىپە شىئەرەيا ھاتوون چوار لىك چوويى ئەخەينە

بەر چاو:

رۆژگار ھاپيومى وەك ئەسپوتى وورد

لاسه شوپىك بووم غەنىمى دوژمنان

سەماي پەريانە دەتگوت لار و لەنجەي

خهرمه نی گول خاره بی تو

له لیك چووئی نه وه لا هه ر چوار كوله كه ی لیك چووئی هاتووه (شاعیر، نه سپوئی ورد، هارپران، وهك). له لیك چووئی دووهه ما كه ره سه ی لیك چواندن چه زف كراوه (شاعیر، لاسه شوپ، غه نیمی دوژمنان). له لیك چووئی سیهه ما رووی شو بهاندن چه زف كراوه (لار و له نهجی كیز، سه ما ی په ریان، ده تگوت). له لیك چووئی چواره ما هه م كه ره سه ی لیك چواندن چه زف كراوه و هه م رووی شو بهاندن (خهرمه نی گول، خار). بابزانین ناخو ئه م چه زفانه له ته ئسیری لیك چووئی یان زیاد كرده یان كه م؟ له لیك چووئی یه كه ما په یوه ندی نیوان دوولای لیك چووئی به كه ره سه ی «وهك» هاتووه ته ده ربیرین كه وایه موخاته ب تی ئه گا كه دوولای لیك چووئی له روانگه ی خودی شاعیریشه وه ته واو وهك یهك نین. هه ر نه ونه یه كه شیوه ی یهك نه دهن. له لیك چووئی دووهه ما دوولای لیك چووئی بی واسیته به یهك نیسبه ت دراون، و كه ره سه ی لیك چواندن له ئارایا نیه، كه وایه موخاته ب و تی ئه گا كه لیك چووئی دوو لا نه ونده زوره كه له روانگه ی شاعیره وه عهینی یهكن. كه وایه پی داگرتنی شاعیر له لیك چووئی دووهه ما له سه ر لیك چوونی دوو لا له چاو لیك چووئی یه كه م زیاتره. هه ر به م هویشه وه یه كه به م جوړه لیك چووئی نه ئین موئه ككه د واته پی له سه ر داگیراو. له لیك چووئی سیهه ما رووی شو بهاندن چه زف كراوه و ته سه وور و ته جه سسومی نه و خراوه ته نه ستوی خودی موخاته ب، به پیچه وانه ی لیك چووئی یه كه مه وه كه رووی شو بهاندنه كه (هارپران) به ئاشكرا ده ر براوه. كه وایه موخاته ب له لیك چووئی یه كه ما ته نیا یهك په یوه ندی له بهینی دوولای لیك چووئی نه توانی قایل بی، له حالیکا كه له لیك چووئی سیهه ما موخاته ب به پی زهوق و تی گه یشتنی خو ی په یوه ندیگه لیكی جوړاوجوړ به جیا جیا یا هاوكات نه توانی له بهینی دوولای لیك چووئی قایل بی. واته شاعیر و لاسه شو ر نه گونجی له باری ئازایه تی وه وهك یهك بن یان له باری قوژی و

جوانیه وه، یان له باری داناییه وه یان له هه موو باریکه وه. هه بهم هوپه وه لیك چووپی سیهم به پی پله خه نی تر و به ته ئسیرتره له لیك چووپی یه که م. لیك چووپی چواره م مه زییه تی لیك چووپی دووهم و سیهم می پیکه وه، یه جی هه یه و ره ساتر و به ته ئسیرتره له سی نه وعی پیشوو. بهم هوپه وه لیك چووپی به لیغی پی نه ووتری. به دواى نه م به حسه یا نه م پرسیاره دیته پیشه وه که ئایا نه گه ر یه کی له دوو کو له که ی سه ره کی یه عنی دوولای لیك چووپی چه زف که ین دیسان ته ئسیری لیك چووپی زیاتر نه بی یا خه یر؟ جواب موسبه ته. به لی به راستی هه وه کوو چه زفی که ره سه ی لیك چووپی و رووی شو به اندن نه بیته باعسی به هیتر بوونی لیك چووپی چه زفی یه کی له دوولا که شی دیسان ته ئسیری نه و زیاتر نه کا چونکه له م حاله یا نه ک هه ته سه ووری په یوه ندی به ینی دوولا نه که ویته نه ستوو موخاته ب به لکوو موخاته ب نه بی یه کی له دوو لای لیك چووپی که ش به چالاکی زه ینی خو ی و به هیزی زه وق تی بگا. هه بهم هوپه وه ته ئسیری وه ها لیك چووپی که به پی پله زیاتره له چوار نه وعی پیشوو. به لام وه ها وینه ییك ئیتر ناتوانین به لیك چووپی ناو به رین چونکه هه وه کوو پیشتر ووتمان لیك چووپی له حالیکا لیك چووپی که دوو کو له که ی سه ره کی نه و، یانی شوبه یتراو و پی شوبه یتراو، مه علوم بی. لیك چووپی کی تیك گوشراو که سی کو له که ی نه و چه زف و ته نیا یه کی له کو له که سه ره که کانی نه و زیکر کرابی، خوازه (استعاره) ی پی نه ووتری.

خوازه لیك چووپی که یه کی له دوولای نه و چه زف کرابی و له عه ویزا شتی له مولازیما ت و مونسباتی لای چه زف کراو له ووتیا هاتبی بو نه وه ی موخاته ب رینوینی بکا بو لای چه زف کراو و بو نه سللی لیك چووپی. بهم جو ره تی نه گه ین که خوازه وینه یه که زور ره ساتر و به هیتر له لیك چووپی. خوازه به بنه ما ی نه ده بیات نه دریته قه له م و به پیچه وانه ی مه جاز ولیك چووپی که له زمانی روژانه شا به کار نه برین، تاییه تی زمانی نه ده بیه.

نوځته: خوازه چوار کولۀ که ی هه یه. دوو کولۀ که ی سهره کی ئه و دوولای ئه وه که هه مان دوولای لیک چوویی که که بنه ما و ژیر ساختی خوازه پیک دینی و «لی خوازارو» (مستعار منه) و «بو خوازارو» (مستعار له) ی پی ئه ووتری. لی خوازارو واته به ئه مانه ت وهر گیراو له و که هه مان پی شوبه پئراوه و بویه وای پی ئه لاین چونکه شتی که له و به ئه مانه ت ئه خوازین بو شوبه پئراو. بو خوازارو یانی به ئه مانه ت وهر گیراو بو ئه و که هه مان شوبه پئراوه و هو ی ئه م ناوانه ئه وه یه که شتی بو ئه و به ئه مانه ت وهر گیراو. کولۀ که ی سیه م «خوازارو» (مستعار) ه که هه مان ووشه ی خوازه یه که له «لی خوازارو» وهر گیراو بو «بو خوازارو». وکولۀ که ی چواره م «جامیع» ه یانی ئه وه ی که به ینی دوولای خوازه جه مع ئه کاته وه و له و دوانه یا هاویه شه وه و دای په یوه ندی ئه وانه. جامع هه مان رووی شوبه اندنه. که وایه کاتی ئه لاین: «کهس له ده وره ی نه رگست دا به هره ی نه برد له سلا مه ت»، نه رگس خوازه یه چونکه به مانای چاوه نه ک گولی نه رگس. چوار کولۀ که ی ئه م خوازه ش ئاوا ئه که وئ: «نه رگس»، یانی ئه و گولۀ که خار ی له زه ینی ئیمه یا ووجودی هه یه، لی خوازارو و «چاو» بو خوازارو. خوازارو (مستعار) ووشه ی نه رگسه چونکه نه رگس که ناوی ئه و گولۀ یه له ئه سلا ته عه للوقی به و هه یه به ئه مانه ت وهر مان گرتووه بو ناوانی چاو. جامع که رووی شوبه اندنی لی خوازارو و بو خوازارو شکی نه رگس و چاوه. به پیی ئه وه ی که ووترا خوازه به سته به وه که کامه لای لیک چوویی حه زف بکری، دوو جوړی سهره کی هه یه: ١ — موسه رره حه (مُصرّحه) ٢ — مه کنیه.

خوازه ی موسه رره حه:

لیک چوویی که شوبه پئراوه که ی حه زف کراوه و پی شوبه پئراوه که ی له جیی شوبه پئراو کراوه ته کار و هیندی له مونا سبات و مولایماتی شوبه پئراوی حه زف کراو له

که لاما هاتروه تا مانعی ئیراده ی مه عنای سهره کی پی شو به پێنراو بی. بو نمونه له دپره شیعرى خواره وه یا:

له على شه ککه ر بارى تو تیراوه شه ککه ر باریه

لیۆى میحنت بارى من بی ئاوه بارى گرتوه (نالى)

له عل شه ککه ر بار نابى و له به رانه ر لیویشا به کار نابری، که وایه له عل لیڤه یا به مه عنایێک جگه د له مه عنای راسته قینه ی خو ی کراوه ته کار. هه ر وه کوو له به خشی مه جازا به دوور و درێژى لیکمان داوه، به م نه وعه له به کاره یێنانى ووشه ئه ووتری مه جاز. ئیستا ئه گه ر ئه م به کاره یێنانه مه جازیه بدهینه به ر زهین، ئه بینین که عه لاقه و په یوه ندی به ینى مه عنای مه جازى و حه قیقى جگه د له لیك چوویى هیچی تر نه و ووتمان که مه جازى که په یوه ندییه که ی لیك چوویى بی خوازه (استعاره) ی پی ئه ووتری. به واتایه کی تر خوازه مه جازیکه که به ماکه ی لیك چووییه. به م جوړه مه جاز و لیك چوویى له خوازه یا یه ک ئه گرنه وه و خوازه و یته ییکه که هه م مه جازه و هه م لیك چوویى. له م نمونه یا شاعیر ئه وه ل له زهینى خو یا لیۆى یارى شو به اندوه به له عل پاشان بو ئه وه ی که ئه م لیك چووییه به و په رى ته ئسیری گونجاوه وه ده ربهری سى کو له که ی ئه و، واته شو به پێنراو و که ره سه ی شو به اندن و رو ی شو به اندنى، حه زف کردوه و ته نیا پی شو به پێنراوى له ووته ی خو یا هیناوه. به ئام بو ئه وه ی موخاته ب بتوانی په ی به م نوکته یه به رى که پی شو به پێنراو لیڤه یا نه ک به مه عنای راسته قینه ی خو ی به لکوو به مه عنای شو به پێنراو به کار براوه، هیندی له مونا سى باتى شو به پێنراوى حه زف کراوى (لیۆ و شه ککه ربارى) له گه ل هیناوه.

خوازه ی مه کنییه یان بیلکینایه :

ئه گه ر له دوولای لیك چوویى پی شو به پێنراو حه زف کرى و شو به پێنراو بمی نیته وه و هیندی له مونا سى بات و مولایماتى پی شو به پێنراوى حه زف کراو به عینوانى قه رینه ی

لادەر له كه لاما بېت به وه نه لېن خوازه ی مه كنېيه. بو وېنه له دېره شيعرى
خوازه ويا:

گول به دهم بادی سه باوه پېكه نى بولبول فېرى

يه عنى عاشق لازمه دوور بى له يارى بى وها (نالى)

شاعير له زهينى خويا گولې شوبه اندووه به ئينسان پاشان پى شوبه پتر اوى كه
ئينسانه هه زف كردووه و ته نيا گولې كه شوبه پتر اوه له ووتيا هيناوه و هيندى له
موناسيياتى پى شوبه پتر اوى هه زف كراو (پېكه نى) د اوه ته پال نهو. كه وايه گول
لېره يا خوازه ی مه كنېيه.

نوكته ١: له به يه كدا گرتنى دوو نه وى سهره كى خوازه يه عنى خوازه ی
موسه رره هه و خوازه ی مه كييه دا نوكته يه ك گرنگه و ئه وېش نه ويه كه ئه م دوو
جوړه خوازه له جهه تى نه ووه كه بنه ما و ژير ساخته كه يان لىك چووييه و له
هر كاميانا يه كى له دوولای لىك چوويى هه زف و به جى نه و هيندى له موناسيياتى
كو له كه ي هه زف كراو زى كر كراوه، له يه كه نه چن. به لام له جهه تى كى ديكه وه يه كجار له
يه ك جياوازن و ئه وېش نه ووه كه له خوازه ی موسه رره هه يا كاتى كه شوبه پتر اوى
هه زف نه كرى پى شوبه پتر اوى زى كر كراو جى گه ي نه و نه گرېته وه و به مه عنى نه و
به كار نه برى، بو وېنه كاتى كه نه لېن «له على شه كه ربارى تو تير اوه» هه ر وه كو له
سهره وه لىكمان داوه لېره يا له عمل كه پى شوبه پتر اوه له جى گه ي شوبه پتر اوى هه زف
كراو (لېو) به كار براوه، به لام له خوازه ی مه كنېيه دا شوبه پتر اوى زى كر كراو جى گه ي
پى شوبه پتر اوى هه زف كراو ناگرېته وه و به جى گاي نه و به كار نابرى. بو وېنه كاتى كه
نه لېن «گول به دهم بادی سه باوه پېكه نى» گول كه شوبه پتر اوه لېره يا به مه عنى
ئينسان به كار نه براوه به لكوو هر مه عنى خوى كه گوله نه گه يينى و ته نيا يه كى له
موناسيياتى ئينسانى پى نيسبه ت دراوه. كه وايه نه ووه ي كه ووتمان خوازه له

لاییکه وه لیک چووێه و له لاییکێ تره وه مه جازه (به مه عنای مه جازی ووشهیی)، ته نیا له باره ی خوازه ی موسه ره ره چه وه راست ده ردی و خوازه ی مه کنیه له نه وه ی مه جازی ووشه یی نیه به لکو له نه وه ی مه جازی عه قلیه. به نه زه نه گا که ئیستیلاهی «مه جازی عه قلی» له کتیبگه لی به لاغه تی قه دیما ته نیا به مه به سستی ئاسانکاری له دابه ش کردن و ریک خستنی ئه م نه وعه وینه یه له گه ل مه جازی ووشه ییا داهینراوه، نه گه ر نا خوازه ی مه کنیه په یوه ندییکی له گه ل مه جازا نیه. به هه ر حال له حالیکه که ئه م ئیستیلاحه ش قه بوول بکه یی دیسان ئه بی ئاگادار بێی که مه جازی عه قلی (نیه به ت دانی کارگه ل و خاسیه تگه لی شتیکی به شتیکی دیکه) له گه ل مه جازی ووشه یی (به کار هینانی ووشه له غه یری مه عنای راسته قینه ی خویا) جیاوازی بیه مایی و ماهه ویان هیه.

نوکه ٢: خوازه ی مه کنیه به پێی ئه وه که پێی شوبه ینراوی هه زف کراو چی بی سی جوړی هیه:

١ - پێی شوبه ینراوی هه زف کراو ئینسان بی واته کارگه ل و مونا سیباتی ئینسان به غه یری ئینسان نیه به ت بدیه یی، بو وینه:

ده س به ندیانه دین و ده چن سه رو و ناروه ن

ساحیب کولاه و سایه و به رگن وه کوو مولووک (نالی)

ده س به ند گێژان که له کارگه لی تاییه تی ئینسانه نیه به ت دراوه به سه رو و ناروه ن. به م جوړه له خوازه ی مه کنیه له به لاغه تی فره نگیا ئه لێن «پیرسو ئیفیکاسیون» که به مه عنای که سایه تی به خشینه و له فارسیشا ووشه ی «تشخیص» یان بو به کار هیناوه.

٢ - پێی شوبه ینراو گیانداریکی غه یره ئینسان بی. یانی کارگه ل و مونا سیبه تگه لی تاییه تی گیانداران به شتیکی بی گیان نیه به ت بدری، بو وینه:

حوجره که ئاوس بوو، وه عده ی خو ی به هاری بوو بزئ

وه زعی حه ملی که وته پایز نابه کام و ناته واو (نالی)

له به لاغته تی فهره نگیا به م جوړه وینه سازه نه ووترئ «ئانیمیسم» که له فارسیا به
«جاندار انگاری» وه رگتړدراوه.

۳ - پی شوبه پتړاو خو ی بوونه وه ریکی بی گیانه که خاسیه ته کانی به بوونه وه ریکی
تر نیسه به دراوه، بو وینه:

ره وغه نی دیده م رژایه سهر کیتابی خه تتی خوم

چاو له ئیشی نه و سپی نووریش به سهر نه ودا سه قهت (نالی)

دیده شوبه پتړاوه به چرا و ره وغه ن رژان که خاسیه تی چرایه دراوه ته پال دیده.

جوړه کانی تری خوازه:

هه رکام له دوو جوړه سهره کیه که ی خوازه که ناومان بردن خو یان په لگه ل و
جوړگه لیکیان هه یه.

جوړگه لی خوازه ی موسه رره ده:

خوازه ی موسه رره ده له باری قووه ت وئه ندازه ی کاریگه ری و دهره جه ی یه کیتی
دوولا که یه وه به سی جوړ دابه ش نه کری:

۱ - خوازه ی موجه رره ده:

خوازه یی کی موسه رره ده یه که له ودا موناسیباتی شوبه پتړاوی حه زف کراو زیاتر له
موناسیباتی پی شوبه پتړاوی زیکر کراو هاتبی، بو وینه:

سوق مه ستووری رووت و موفلیسی خسته ته مه ع

سهیری خالی بی حیساب و ماچی له علی بی به ها (نالی)

له عمل خوازه یه بو لئو. ماچ کردن و سهیری خالی بی حیساب کردن و بی به های
له گه ل لئو موناسیبه تیان هه یه و له گه ل له عمل موناسیبه تیان نیه.

چه نده خوښه دابنیشین دوو به دوو ئه من و گولم

داکه ویتن مودده عی له و خواره هر وهك دهستی کهر (نالی)

گول خوازه یه بو مه عشوق، دوو به دوو دانیشتن و داکه وتنی مودده عی له گه ل
مه عشوق موناسیبه تیان هه یه نه که له گه ل گول.

ئه و چاوه غه زاله فه ته راتی سه ر و ماله

ئه و نه رگسه کاله نه منی هیشت و نه کالآ (نالی)

نه رگس خوازه یه بو چاو. نیوه دیڤی یه که م که باسی چاو و فه ته راتی سه ر و مال
بوونی ئه کا و هه روه ها «نه منی هیشت و نه کالآ» که په یوه ندی به نیوه دیڤی
یه که مه وه هه یه، له گه ل چاو موناسیبه تیان هه یه و له گه ل نه رگس موناسیبه تیان نیه.

کوڤ تازه و ته پ مادام ساده وه کوو خوشکی بی

ئه ممما که پووا سه بزه، دیبا کوڤ و زیبا کچ (نالی)

سه بزه خوازه یه بو مووی ریش و سمیل، تیکرای نیوه دیڤی یه که م و هه روه ها
ووشه گه لی کوڤ و کچ په یوه ندی و موناسیبه تیان له گه ل موو هه یه نه که له گه ل سه بزه.

نوکه ته: هه ر وه کوو له سه ره وه لی کمان داوه، له خوازه ی موسه ره ره حه یا مه رجی

خوازه بوون ئه وه یه که یه کی له موناسیباتی شوبه یترای حه زف کراو له که لاما هاتبی
که له ئیراده ی مه عنای راسته قینه ی پی شوبه یترای زیکر کراو مانیع بی. که وایه ئه م
موناسیبه ته که قهرینه ی لاده ری پی ئه لئین له ته عیینی موجه ره ده و مورپه ششه حه
بوونی خوازه یا به حیساب نایی. به واتاییکی تر خوازه ییک که ته نیا قهرینه ی لاده ری
ببی، یانی ته نیا یه کی له موناسیباتی شوبه یترای حه زف کراو له ووتیا هاتبی و له
موناسیباتی پی شوبه یترای زیکر کراو شتی نه هاتبی، به خوازه ی موته قه دا نه ری.

۲ — خوازهی موتله قه :

خوازهی موسهرره حهییکه که جگه له قهرینهی لادهر مونا سیبای هیچکام له دوو لای خوازه له و دا زیکر نه کرابی یان به گویرهی به رانبهر مونا سیبای ههر دوولای تیا زیکر کرابی. نمونهی جوړی نه وه له:

بو گریهیی تو رهنگه منیش هینده بگرییم

گه وههر برژینین به بولندی قه و بالآت (نالی)

گه وههر خوازهیه بو فرمیسک و گریهش قهرینهی لادهره، جگه له قهرینهی لادهر مونا سیبای هیچکام له دوولا زیکر نه کراوه.

نمونهی جوړی دووهه م:

ماهی من ته نها مه هیکه سه د نوجومی مه حو کرد

یاری من ته نها گولیکه سه د هزاری گرتووه (نالی)

ماه خوازهیه بو مه عشووق «من» قهرینهی لادهره، سه د نوجومی مه حو کرد له مونا سیبای مانگه و یاری من که له نیوه دیپی دووهه ما هاتووه له مونا سیبای مه عشووقه. که وایه خوازه خوازهی موتله قهیه.

ئه ی شه مع! بترسه له هه ناسه م که بگاته

ئه و دووکه لی زولفه که په ریشانه به بایی (نالی)

شه مع خوازهیه بو مه عشووق، حاله تی مونا دا قهرینهی لادهره، دووکه ل له مونا سیبای شه مع و زولف له مونا سیبای مه عشووقه که وایه خوازه خوازهی موتله قهیه.

من گریه، نه تو خه نده به یه کدی ده فروشین

من له علی به ده خشان و نه تو لولوثی لالا (نالی)

له علی به ده خشان خوازیه بو فرمیسکی شاعیر و قهرینه ی لادەر گریه یه که له نیوه دپری یه که ما هاتوو. ههروه ها لوئلوئی لالا خوازیه بو ددانی مه عشووق که له کاتی پیکه نینا دهرئه که وی و قهرینه ی لادەر خه نده یه که له نیوه دپری یه که ما هاتوو. گریه و خه نده موناسیبه تن بو یه کتری و له عل و لوئلوئیش موناسیبه تن بو یه کتری، که وایه ئه دوو خوازه ههردووکیان خوازه ی موئله قهن.

٣ — خوازه ی موره ششه چه :

خوازه ییکی موسه رره چه یه که له و دا موناسیباتی پی شو به پتراو (لی خوازاراو) زیاتر له موناسیباتی شو به پتراو (بو خوازاراو) زیکر کرا بی.

له و باغه دوو نه و نه مام پوا بوون بی وینه له ناو به هه شتی خوا بوون (هه ژار) دوو نه و نه مام خوازه یه بو دوو کیژ، قهرینه ی لادەر له دپره شیعره کانی سه ره وه یا هاتوو باغ له موناسیباتی نه مام و به هه شتیش که به شیوه ی باغه هه ر له موناسیباتی نه مامه. که وایه خوازه خوازه ی موره ششه چه یه.

له کن نه و جه وه ره فهرده له هه یوولا نیه باس

له حیکه م پهروه ری بووعلی سینا نیه باس (نالی)

جه وه ری فهرده خوازه یه بو مه عشووق، قهرینه ی لادەر له دپره شیعره کانی پیشوا هاتوو. هه یوولا و حیکه م پهروه ری بووعلی سینا له موناسیباتی جه وه ری فهرده، که وایه خوازه خوازه ی موره ششه چه یه.

تاقانه یه تیمی خه له فی ئاخری نیسان

تو خوش بی، سه ده ف بووبه فیدات، دوور بی له ئافات (نالی)

یه تیم به مه عنای دوورپی یه تیمه که خوازه یه بو مه مدووح. ئاخری نیسان و سه ده ف له موناسیباتی دوورپن، که وایه خوازه خوازه ی موره ششه چه یه.

خوازه‌ی ته‌خیلییه :

له په‌له‌کانی خوازه‌ی مه‌کنییه‌یه. ووتمان خوازه‌ی مه‌کنییه به‌م هو‌یه‌وه به‌م ناوه ناو‌ئه‌بری که و‌یژهر له‌م چه‌شنه خوازه‌یا وشه‌ی خوازراو (مستعار) به‌مه‌عنای راسته‌قینه‌ی خو‌ی به‌کار ئه‌با و لێک چووییک که بنه‌مای ئه‌وه له‌ دل‌یا ئه‌یه‌ئێتته‌وه و م‌ادام که بیه‌و‌ئێ ئه‌م لێک چووییه ئاشکرا کا ئه‌ب‌ئێ یه‌ک‌ئێ له‌ م‌وناسیباتی پ‌ئێ شوبه‌ئێنراوی چه‌زف کراو و داپ‌وشراو ب‌داته پ‌ال شوبه‌ئێنراوی زی‌کر کراو. نی‌سبه‌ت دانی یه‌ک‌ئێ له‌ م‌وناسیباتی پ‌ئێ شربه‌ئێنراوی چه‌زف کراو به‌ شوبه‌ئێنراوی زی‌کر کراو که ئه‌ب‌ئێته هو‌ی ئاشکرا بوونی خوازه‌ی مه‌کنییه، ته‌خییل له‌ خوازه‌یا یا‌ن خوازه‌ی ته‌خیلییه پ‌ئێ ئه‌ووتر‌ئێ. که‌وا‌یه خوازه‌ی مه‌کنییه تا له‌گه‌ڵ ته‌خییل هاو‌پ‌ئێ نه‌ب‌ئێ، ئاشکرا ناب‌ئێ و قابیلی ت‌ئێ گه‌شتن و ل‌ئێ حال‌ئێ بوون نه‌یه.

نو‌کته ١: به‌ له‌ به‌رچاو گرتنی پ‌ئێناسه‌ی سه‌ره‌وه چاکتر وایه که وشه‌ی ته‌خیلییه له‌ سه‌ردی‌پ‌ئێ مه‌کنییه‌یا زی‌اد بکه‌ین و هه‌میشه پ‌ئێ بل‌ئێن خوازه‌ی مه‌کنییه‌ی ته‌خیلییه چونکه ئه‌م دوانه قه‌ت له‌یه‌کت‌ئێ جیا نین و به‌ دوو جو‌ری جیاوا‌ز نایینه ئه‌ژمار به‌ل‌کوو دوو پ‌له له‌یه‌ک شتن که ته‌نیا به‌ گو‌ی‌ره‌ی ئینتیزاعی و له‌ زه‌ینا له‌ یه‌ک جیا ئه‌کر‌ئێنه‌وه.

نو‌کته ٢: خوازه‌ی مه‌کنییه‌ی ته‌خیلییه ئه‌گه‌ر خاریج له‌ رسته، یا‌نی به‌ شی‌وه‌ی تا‌قمه‌ی ئی‌سمی ب‌ئێت، یه‌ک‌ئێ له‌ دوو شی‌وه‌ی خوا‌ره‌وه‌ی هه‌یه:

ئه‌لف - لێک دراوی ئیزافی: له‌م حاله‌یا موزاف یه‌ک‌ئێکه له‌ م‌وناسیباتی پ‌ئێ شوبه‌ئێنراو و موزافون ئیله‌یه شوبه‌ئێنراوه، وه‌کوو: رو‌خساری سو‌بح، چنگی مه‌رگ.

ب - لێک دراوی وه‌سف‌ئێ: له‌م حاله‌یا شوبه‌ئێنراو مه‌وسووفه و سیفه‌ت یه‌ک‌ئێکه له‌ م‌وناسیباتی پ‌ئێ شوبه‌ئێنراو که به‌ شوبه‌ئێنراو نی‌سبه‌ت دراوه، وه‌ک: عه‌زمی تیز‌پ‌ره‌و، مه‌رگی خو‌ن‌خو‌ر.

جگه د له وهی که ووترا خوازه له روانگه گه لێکی دیکه شه وه دابهش نه کری به

جوړگه لێکی تر:

خوازه ی و یفاقییه و خوازه ی عینادییه

خوازه ی و یفاقییه: نه وهیه که کو بوونه وهی دوولای ئه و (لی خوازراو و بو خوازراو)

له که سی یان شتیکا مانعیه نه بی، بو وینه:

نامرم چونکه من زینووم که تووی ووته م بلاو کردووه ته وه^١

زینوو خوازهیه بو ناودار و به ناوبانگ. زینوو بوون و به ناوبانگ بوون کو بوونه وه یان

له ووجودی شه خسیکا نه گونجی که وایه نه خوازهیه خوازه ی و یفاقییهیه.

خوازه ی عینادییه: پیچه وانه ی خوازه ی و یفاقییهیه و خوازه ییکه که کو بوونه وهی

دوولای ئه و (لی خوازراو و بو خوازراو) له یه که شه خسی یان یه که شتا نه گونجی، بو

وینه:

ئافهرین بو دلی نه رمی تو که وا بو خیر له سه ر کوژراوی خوت بو نوێژ هاتووی^٢

کوژراو خوازهیه بو عاشقی پاک تاو. کوژراو بوون و عاشق بوون له ووجودی

شه خسیکا پیکه وه ناگونجین، که وایه نه خوازهیه خوازه ی عینادییهیه.

خوازه ی ته هه ککومییه: جوړیکه له خوازه ی عینادییه و به م جوړهیه که بو ته نز و

پیکه نین که سی یان شتی به وشه ییکی پیچه وانه ی راسته قینه ناو به رن.

ناسیح ووتی پیم که جگه د له خه م چ هونه ریکی هیه عیشق

ووتم نه ی خواجه یی عاقل هونه ری چاکتر له مه^٣

^١ غمزم ازیرا که من زنده ام که تخم سخن را پراکنده ام (فردوسی)

^٢ آفرین بر دل نرم تو که از هر ثواب کشته ی خویش را به نماز آمده ای (حافظ)

^٣ ناصحم گفت بجز غم چه هنر دارد عشق گفتم ای خواجه ی عاقل هنری بهتر از این (حافظ)

خواجه‌ی عاقل بوّ پیکنین به مه‌عنای خواجه‌ی نه‌زان به‌کار براوه.
 شیخ پیکنی و پی ووت نه‌ی سه‌لیم نه‌مه داری عیلمه نه‌ی عه‌لیم^۱
 سه‌لیم و عه‌لیم هه‌ردوو بوّ پیکنین به مه‌عنای نه‌زان هاتووه.
خواجه‌ی نه‌سلیمیه و ته‌به‌عییه : خواجه له رووی ووشه‌ی خوازاوه‌وه به دوو جوّری
 نه‌سلیمیه و ته‌به‌عییه دابه‌ش نه‌کری:
خواجه‌ی نه‌سلیمیه : خواجه‌ی نه‌سلیمیه خواجه‌ییکه که ووشه‌ی خوازاوی نه‌و ناو(اسم)
 بی. نه‌لّهت نه‌بی ناگادار بین که به‌گویره‌ی ئاسایی ناوی جنس (اسم جنس) یان ناوی
 عام (اسم عام) ه که نه‌کرّته خواجه و ناوی تاییهت (اسم خاص) کاتی نه‌توانی بیته
 خواجه که مه‌عنای عامی هه‌بی.

ماهی من ته‌نها مه‌ییکه سه‌د نووجومی مه‌حو کرد
 یاری من ته‌نها گوئیکه سه‌د هه‌زاری گرتووه (نالی)
 ماه که خواجه‌یه بوّ مه‌عشوق له جوّری خواجه‌ی نه‌سلیمیه.
خواجه‌ی ته‌به‌عییه : خواجه له کار(فعل) دا خواجه‌ی ته‌به‌عییه‌ی پی نه‌ووتری.
 وادیاره هوّی نه‌م ناوانانه نه‌وه‌یه که خواجه له نه‌سل دا له ناو (اسم) دایه و خواجه له
 کار(فعل) دا به په‌یره‌وی و ته‌به‌عییهت له ناوه.
 نه‌گه‌ر پیبکه‌نی به ده‌ستی منه‌وه قه‌دح سه‌یر نیه
 چونکه زوّر گریا به ده‌ستی منه‌وه شمشیر^۲
 پیکنین و گریان به ته‌رتیب خواجه‌یه بوّ «بریقّه دان له به‌ر پری» و «خوین
 رژاندن» که هه‌ر دووکیان خواجه‌ی ته‌به‌عییه‌ن.

^۱ شیخ خندید و بگفتش ای سلیم این درخت علم باشد ای علیم (مولانا)

^۲ اگر بخندت در دست من قدح نه عجب که بس گریست فراوان به دست من شمشیر

خوازهی لیك دراویان ته مسیلی:

خوازهییکه که له ودا له فزی خوزراو(مستعار) رستهیه نهک وشه. ئاساییه که له وهها خوازهییکا جامیع (رووی شوبهاندن) و دوولای خوازەش لیك دراو بن.

خوش سوبح ده میکه که به خهنده دهنووینی

بهس زه پرهیی خورشید له زه پریکی سوهادا (نالی)

زه پرهی خورشید خوازیه بو ددان و زه پرهی سوها خوازیه بو دهم.

تا چه مه ن ئارا له سه ر ئه سلای درهختی لا نه دا

فه رعی تازه خورپهم و به رز و بوله ند بالآ نه بوو (نالی)

ئه سلای درهخت لادان و خورپهم بوونی فه رعی تازه خوازیه بو مردنی سلیمان

پاشا و له سه ر تهخت دانیشتنی ئه حمه د پاشای کوری.

فہ سلی پتجہم:

کینایہ

کینایہ له له فزا به واتای پیچراوه و به تویکل قسه کردن و له نیستیلاخی زانستی به یانا ووتہ ییکه که دوو مه عنای بی، یه کی نزیك و زوو به دهسته وه دهر و ئه ویترو دور و درهنگ به دهسته وه دهر و له بهینی ئه م دوو مه عنایا مولازیمهت به ر قه رار بی. له کینایه یا زهینی موخاته ب ئه وه له مه عنای نزیك تی ئه گا (مه عنای ته حتولله فزی و قامووسی) و پاشان به تی پهرین له و مه عنایه ئه گاته مه عنای دووه م که مولازیمی ئه وه، بو وینه کاتی که ئه لئین فلانی ئاوزهنگی دریزه، بیسه ر ئه وه له تی ئه گا که ئاوزهنگی ئه و که سه دریزه به لام پاشتر به لازیمه ی دریز بوونی ئاوزهنگی که بالآ به رزیه په ی ئه با. که وایه له کینایه یا هر دوو مه عنای دور و نزیك راسته به لام مه عنای ئه وه له مه بهستی ویزه ر نیه به لکوو مه عنای دووه م مه بهست و مه نزووری ئه وه.

فهرقی مه جاز و کینایه و ئیهام:

ئه زانین که ئیهام له به دیعا له سه نه تگه لی مه عنه وی دیته ئه ژمار و ئه وه یه که له فزی (ووشه یان ووته) بئین که دوو مه عنای لی وه دهست که وی و له عهینی حالآ ئه م دوو مه عنایی بوونه ی له فز زهرافهت و لوتفی بدا به ووته. ئه لبه ته له ئیهامیشا یه کی له مه عناکان نزیك و زوو به دهسته وه دهره و مه عناکه ی تر دور و درهنگ به دهسته وه دهره و زهین ئه وه له مه عنای نزیك تی ئه گا و پاشان به مه عنای دور ئه گه یی، بو وینه:

له روت و قووتی وهك من روو مه پووشه

که وه سلی تو یه قووتی عاشقی روت (نالی)

ووشه‌ی «رووت» له کوتایی نیوه‌دیپری دووه‌ما دوو معنای هه‌یه: یه‌کێ یانی «رووی تو» و ئه‌وێتر یانی «رووت و قووت». که وایه مه‌جاز و کینایه و ئیهام هه‌ر کامیان دوو مه‌عنایان هه‌یه به‌لام جیاوازیگه‌لیکیان هه‌یه، به‌م جوړه: له مه‌جازا ته‌نیا مه‌عنای دووه‌م راسته و قهرینه‌ی لادهر مانعێ ئیراده‌ی مه‌عنای ئه‌وه‌ل ئه‌بێ به‌لام له کینایه و ئیهاما هه‌ر دوو مه‌عنا راستن. کینایه و ئیهامیش دوو جیاوازی گرینگیان له‌گه‌ل یه‌که‌ هه‌یه، ئه‌وه‌ل ئه‌وه‌یه که له ئیهاما هه‌ر دوو مه‌عناکه وه‌که یه‌که مه‌به‌ستی وێژهره به‌لام له‌کینایه‌یا نه‌گه‌ر چی هه‌ر دوو مه‌عناکه راستن، ته‌نیا مه‌عنای دووه‌م مه‌به‌ستی وێژهره جیاوازیکی تری ئه‌وان له‌وه‌دایه که له‌کینایه‌یا هه‌ر دوو مه‌عنا به‌یه‌که‌وه مولازیم به‌لام له ئیهاما مولازیم نین و ته‌نیا له لێک چوویی له‌فزییه‌وه دێن.

نوکه‌ته: له ئیستیلاخی مه‌نتیقییونا ناو (اسم) دوو نه‌وعه: موته‌حیدولمه‌عنی واته ناوی که‌ته‌نیا یه‌که مه‌عنای هه‌یه و موته‌که‌سسیرولمه‌عنی یانی ناوی که‌چهند مه‌عنای هه‌یه. ناوی موته‌که‌سسیرولمه‌عنی خوێ دوو جوړه: هاوبه‌شی له‌فزی و مه‌نقوول. نه‌گه‌ر ووشه له ئه‌سلا بوو مه‌عناکه‌لی جیاواز دانرابی یانی هه‌ر وه‌کوو دانراوه بوو مه‌عنايێک بوو مه‌عنايێکی تریش دانرابی و عه‌لاقه و په‌یوه‌ندیێک له‌به‌ینی دوو مه‌عنای ئه‌وا نه‌بێ، هاوبه‌ش (مشترک)ی له‌فزی پێ ئه‌لێن وه‌کوو «شیر» که هه‌م به‌مه‌عنای شمشێره و هه‌م به‌مه‌عنای ئه‌وشله‌یه که له‌گوانه‌وه دێته‌ده‌ری.

به‌لام نه‌گه‌ر له ئه‌سلا بوو مه‌عنايێک دانرابی و پاشان ئه‌ویان له‌وه‌مه‌عناوه گوێزراپیته‌وه بوو مه‌عنايێکی تر به‌جوړیک که مه‌عنای ئه‌وه‌لی به‌نزیکه له‌بیر چووبیته‌وه و کاتی به‌بێ قهرینه‌ بکریته‌کار هه‌ر مه‌عنای دووه‌م بیه‌خشی، راگوێزراو یان مه‌نقوولی پێ ئه‌لێن. وه‌کوو سه‌لات «صلوة» که دانهری ئه‌سلی ئه‌وی بوو تیگه‌رای دووعا و ته‌سبیح و ره‌حمه‌ت داناوه و عوله‌مای شه‌رع ئه‌ویان به‌مه‌عنای کو‌مه‌لێکی تاییه‌ت له ئه‌رکان و ئه‌عمال به‌کار هێناوه. که‌وايه ناوی موته‌که‌سسیرولمه‌عنی چ

هاوبه‌شی له‌فزی بی و چ راگوئیزراو (منقول) له‌فزیکه که دوو یان چەند مه‌عنا بوونه‌که‌ی ته‌عه‌للوقی به‌حه‌وزه‌ی قامووسی زمان مه‌یه و ته‌خه‌ییول له‌ودا ده‌ووریک‌ی نیه و هەر وه‌کوو له‌سه‌ره‌وه و وتمان عه‌لاقه و په‌یوه‌ندیک له‌به‌ینی دوو یان چەند مه‌عنا‌ی جیاوازی ئه‌ودا نیه و جیاوازی له‌گه‌ل مه‌جاز و کنایه و ئیهام له‌مه‌دایه .

جوړگه‌لی کینایه :

کینایه له‌جیهاتی جیاوازه‌وه به‌ جوړگه‌لیک دابه‌ش ئه‌کری. لیږه‌یا جوړگه‌لی گرینگ تری ئه‌و ته‌خه‌ینه به‌ر باس.

جوړگه‌لی کینایه له‌رووی پله‌ی ئاشکرای و داپو‌شراویه وه :

کینایه له‌رووی که‌می و زو‌ری واسیته‌گه‌ل و هەر وه‌ها له‌رووی پله‌ی ئاشکرا یان داپو‌شراو بوونی مولایمه‌تی به‌ینی مه‌عنا‌ی دوور و نزیک‌ی ئه‌و به‌چوار جو‌ر دابه‌ش ئه‌کری:

۱- ته‌عریز (تعریض): کینایه‌ییکه که زیاتر به‌قه‌رینه‌ی حال به‌کار ئه‌بری و هەر ئه‌مه‌یه که پپی ئه‌لین ته‌وس و توانج. بو‌وینه ئه‌گه‌ر ببینن که‌سی که کار‌یک‌ی به‌شیوه‌ییکی ئاسان بو‌جی به‌جی ئاکری که‌چی ئه‌یه‌وی ئه‌و کاره به‌شیوه‌ییکی دژوار جی به‌جی بکا، ئه‌لین: «ریوی خو‌ی ناچووه‌کونه‌وه، هه‌ژگیکیشی ئه‌به‌ست به‌کلک‌یه‌وه». یان کاتی ئه‌بینن مرو‌ویکی به‌رواله‌ت لات و بی ده‌سه‌لات کار‌یک‌ی گه‌وره‌ی له‌ده‌ست دی، ئه‌لین: «بو‌ز به‌له‌پی!» یانی چاو له‌لاتیه‌که‌ی مه‌که، بارگیر هه‌تا لاوا‌تر بی به‌کار‌تره. یان کاتی کو‌شش ئه‌که‌ن بو‌ئوه‌ی عه‌یب و ئیرادی که‌سی چاره‌سه‌ر بکه‌ن به‌لام ئه‌و که‌سه خراب‌تر ئه‌بی، ئه‌لین: «نووشته‌مان بو‌کرد، می‌زنه‌کا به‌خو‌یا، ئه‌مجار گو‌وش ئه‌کا به‌خو‌یا».

راسته ئەمانە مەسەلن بەلام بنەمای ئەم مەسەلانی لەسەر سەنەتی کینایە دانراوە و ئەو کینایە ی که به پێی هەل و مەرجێکی تایبەت و بە قەرینە ی حال بە کار ئەبەری، تەعریزی پێ ئەلێن.

۲- تەلویح: کینایەیی که واسیتەگەل له بهینی مەعنای نزیک و دووری ئەوا زۆر بێ و بەم ھۆیەو زەینی موخاتەب به ئاسانی نەتوانی له مەعنای نزیکەو ھو مەعنای دوور بگوێزرێتەو و مەبەستی وێژەر تەنیا به وورد بوونەو ھەتتا تیگەیشتن. ھو وێنە ھەرب به مرووی بەخشەندە ئەلی «کثیر الرّماد»، واتە «خۆلەمیش زۆر» یان ئەلی «فلانی بەرخەکی کزە» یانی بەخشەندە. بیسەر که ئەم قسانە ئەبیسێ ئەبێ بیر بکاتەو که کەسیکی که خۆلەمیشی زۆر نیشانە ی ئەو یە که ناور له مایا زۆر ئەکرتەو و ئەمەش نیشانە ی ئەو یە که چیشتن له مایا زۆر ساز ئەکری و که وایە کابرا میوانی زۆر دی و بەخشەندە. یان کەسیکی که بەرخەکی کز بێ، نیشانە ی ئەو یە که شیر له مەرەکی زۆر ئەسینی و خوراک له مایا زۆر ئەخوری و که وایە بەخشەندە. نیشانی گەنجەوی له وەسفی جوانیکا ئەلی:

ھۆری سەری لەسروشتی ئەو داوھ سەرگزیتی له بەهەشتەو ھویناوە^۱
سەرگزیت باجیکی سەرانی ھووە که له وولاتگەلی ئیسلامیا له غەیرە موسولمانیان سەندووە. بەهەشت جیینی که موسولمان به پاداشی کارگەلی چاکە ی خوی تی ی ئەچی. دیارە که ئەھلییەتی موسولمان ھو مانەو له بەهەشتا زۆر زیاترە له کافرکی که سەرگزیت ئەدا. شاعیر ئیددیعا ئەکا که جوانیکی که ئەم دێرە شیعرە له وەسفیا ووتراوە ئەو نه له ھۆریانی بەهەشتی جوانترە و ئەو نه ئەھلییەتی ھو مانەو له بەهەشتا له ھۆری زیاترە که ھۆری ئەبی وە کافرکی که له وولاتی ئیسلامیا ئەژی

^۱ ھور سر دز سرشتش آورده سەرگزیت از ھشتش آورده

و سەرگزیت به موسولمانان نه‌دا، به خاتری مانه‌وه‌ی خوێ له به‌هه‌شتا سەرگزیت به‌و
بدا.

۳- ڤه‌مز: کینایه‌یی‌که که واسیته له به‌ینی مه‌عنای نزیک و دووری نه‌وا زۆر نیه
به‌لام مه‌عنای نزیک و دووری نه‌وا و ڤوپی و مولازیمه‌تیکی ئاشکرایان به‌یه‌که‌وه نیه و
بیسەر نه‌بی وورد بێته‌وه تا له مولازیمه‌تی مه‌عنای نه‌و یگا و له رووی مه‌عنای
نزیکه‌وه بتوانی مه‌عنای دووری نه‌و تی بگا. بو وینه «چه‌ناکه‌دریژ» به مه‌عنای زۆر
ویژ و زۆربلی. یان وه‌کوو:

ئاسووده کران هه‌ژار له چه‌نگم ده‌رچوون دلی ته‌نگ له چاوی ته‌نگم (هه‌ژار)
چاو ته‌نگی کینایه‌یه له به‌غیلی.

سه‌ودازه‌ده‌که‌ی زولفت نه‌زهاری له‌کن په‌شمه

دوور له‌و گوله‌ بی خاره گولزاری له‌کن په‌شمه (نالی)

په‌شم کینایه‌یه له بی نرخ و بی بایه‌خ.

ده‌ستم که به سه‌د وه‌عه‌ده له سه‌د جیگه‌ شکاوه

جه‌بری نیه ئه‌م که‌سره هه‌تا نه‌یخه‌یه نه‌ستو (نالی)

ده‌ست شکان کینایه‌یه له دووچاری زیان بوون.

۴- ئیما: کینایه‌یی‌که که واسیته‌ی مه‌عنای نزیک و دووری نه‌و که‌م و هاوپی و

مولازیمه‌تی نه‌وان پیکه‌وه ئاشکرا بی. که‌وايه ئه‌م کینایه به ئاسانی تی ئه‌گه‌ن و له
زمانی روژانه‌شا به کار هیئانی زۆره. وه‌کوو: «دامین له که‌مه‌ردان» یان «خو هه‌ل
کردن» به مه‌عنای ئاماده‌ی کاریک بوون، چالاکی نواندن. «دیان تیژ کردن» به
مه‌عنای ته‌ماح تی به‌ستن. «بارگه‌ تیک نان» به مه‌عنای کوچ کردن.

هیند مونتەزیری تو بوو هه‌تا چاوی سپی بوو

نهرگس که له سه‌ریه‌ک قه‌ده‌م و دیده چه‌قی بوو (نالی)

چاوسپی بوون کینایه یه له کوێر بوون.

نه خلی بالآت نه وپه ره تازه شکوفه ی کردوه

تو که بو ی شیرت له دهم دی، ئەم مه مهت که ی کردوه (نالی)

بو ی شیر له دهم هاتن کینایه یه له زۆر منال بوون.

دهروونم پر که باب و ده رده بی تو

دل م گهرمه و هه ناسه م سه رده بی تو (نالی)

دل گهرم بوون کینایه یه له ناره حهت بوون و ئاماده ی گریان بوون و هه ناسه

ساردیش کینایه یه له به دبه ختی.

پیرستی سدرچاوه گرینگه کان:

پرہیزی، عبدالخالق: بیان

تجلیل، جلیل: معانی و بیان

خطیب رہبر، خلیل: تاریخ بیهقی (گزینہ نثر فارسی ۶)

خمسه ی نظامی

دیوان حافظ

دیوان فرخی

دیوان مسعود سعد

دیوان منوچہری

دیوانی نالی

دیوانی وہ فایہ

شاهنامہ ی فردوسی

شمیسا، سیروس: بیان

کزازی، میرجلال الدین: بیان

کلیلہ و دمنہ، تصحیح مجتبی مینوی

لغت نامہ ی دہخدا

مثنوی مولوی

ہمایی، جلال الدین: معانی و بیان

ہمایی، جلال الدین: فنون بلاغت و صناعات ادبی

ہوژار: مہم و زینی خانی

ہیمن: نالہ ی جودایی

